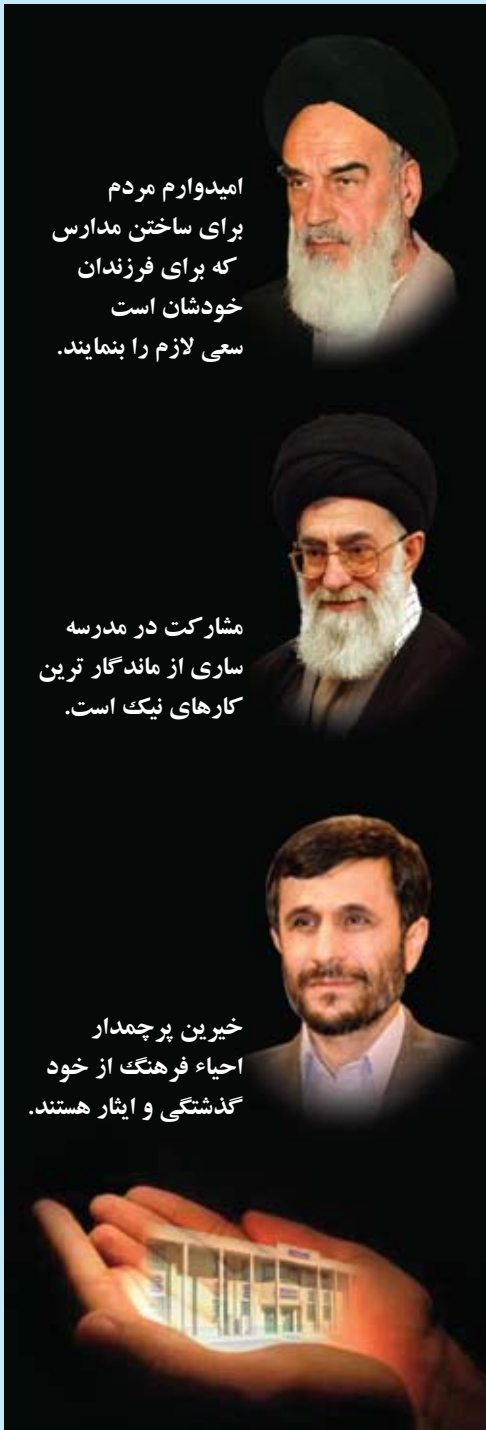

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امیدوارم مردم
برای ساختن مدارس
که برای فرزندان
خودشان است
سعی لازم را بنمایند.

مشارکت در مدرسه
ساری از ماندگارترین
کارهای نیک است.

خیرین پرچمدار
احیاء فرهنگ از خود
گذشتگی و ایثار هستند.

نشریه داخلی مجمع خیرین مدرسه ساز
استان خراسان رضوی
سال اول - شماره اول - اردیبهشت ماه ۱۳۸۹

مدرسه ساز

ویژه دوازدهمین همایش خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی

مطالب این شماره

- ۲ ■ سلامی و کلامی
- ۳ ■ انگیزه
- ۴ ■ وزیر آموزش و پرورش: خیرین مدرسه ساز به تقوا رسیده اند
- ۵ ■ پیام استاندار خراسان رضوی به دوازدهمین همایش خیرین مدرسه ساز استان
- ۶ ■ معاون عمرانی وزیر و رییس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور: خیرین خراسان رضوی پیشگام، متعهد و دارای رتبه اول
- ۷ ■ پیام مدیر کل آموزش و پرورش و مدیر کل نوسازی و تجهیز مدارس استان
- ۸ ■ نگاهی گذار به پیدایش اولین مجمع خیرین مدرسه ساز کشور
- ۹ ■ کارنامه خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی
- ۱۰ ■ همگام با جشنواره خیرین مدرسه ساز در شهرستانها
- ۱۲ ■ همراه با بانوان نیکوکار
- ۱۴ ■ شخصیت برجسته علمی جهان خیر مدرسه ساز
- ۱۵ ■ پیوند قلب محرومیت در دست جراحان حاذق قلب جهان
- ۱۶ ■ سوته دلان چه می گویند
- ۱۸ ■ گفتگوبا زوج خیر
- ۲۰ ■ یادى از مرحوم حاج حبیب .. قفلى رییس فقید مجمع خیرین مدرسه ساز استان
- ۲۲ ■ زندگی مرحوم حاج حبیب .. قفلى به روایت فرزند کوچک
- ۲۳ ■ سعدیا مرد نکونام نمیرد هرگز..
- ۲۴ ■ باخیر مدرسه ساز بانو شریعه افشار نژاد
- ۲۵ ■ عجز قلم
- ۲۶ ■ ضمیر روش تو حاج احمد...
- ۲۷ ■ اولین درس جاودانه شدن...
- ۲۸ ■ من خودم آمده ام.....
- ۲۹ ■ همیشه سبز..
- ۳۰ ■ اولین مدرسه ی دخترانه ی مشهد
- ۳۲ ■ کلام آخر

مدیر مسئول: غلامعلی رأفتی شبانی

شورای نویسندگان: مهندس سید هدایت... هاشمی نسب / علی باقرزاده (بقاء)
دکتر اکبر فلاح رستگار / دکتر محمد رضا توکلی زاده / دکتر فاطمه هادوی / محمد حسین
علیزاده / نجمه مداح زاده / سوسن صلواتی / محمد طاهر پیک
مدیر اجرایی: ولی قلیچی / طراحی، صفحه آرایی: جواد ذاکر تولابی

با تشکر از: کارشناسان مشارکت های مردمی، روابط عمومی و ستاد پشتیبانی بانوان مدرسه ساز

اداره کل نوسازی مدارس خراسان رضوی / سازمان آموزش و پرورش خراسان رضوی

نشانی: مشهد - خیابان امام خمینی، امام خمینی ۲۵ (گلستان) پلاک ۱۷

تلفن: ۲۲۲۴۰۴۸ - ۲۲۵۱۶۷۶ - سایت: www.madresehsazan - kh.ir

سالماد دل طلب جام جم از ما می کرد...

از اولین روزی که دست در دست یاران پای در راه مدرسه سازی نهادم همواره شوق و ذوق دوستان صاحب قلم همراه و همسفرمان بود، همین همدلی و همگامی موجب گردید که اندیشه و همت والای خیرین مدرسه ساز بر صفحات «دست های سبز» یادنامه ها، زندگی نامه ها، خاطرات و «پیام خیر» نقش بندد که در این جهت رهنمودهای سازمان آموزش و پرورش و اهتمام روابط عمومی و مشارکت های مردمی اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس خراسان رضوی گره گشا و در خور تمجید بوده است، ولی همیشه انتشار نشریه ای به صورت گاه نامه، فصل نامه یا ماه نامه ای فراگیر در جلسات مطرح و نقطه نظرات بزرگوارانی همچون استاد علی باقرزاده (بقا) پشتوانه و تأکیدی بود بر انجام این مهم.

در اواخر سال ۸۸ یک بار دیگر به طرح موضوع پرداختم که با استقبال مجدد فرهیختگان هیأت مدیره مواجه گردید و با معاضدت مشارکت های مردمی اداره کل نوسازی قدم اول برداشته شد که اینک فرا روی شما گسترده است.

سلامی و کلامی

همه می دانیم که تهیه، تدوین، انتخاب مطالب و تنظیم آن دقتی مضاعف می طلبد که با اتکال به خداوند متعال و استعانت از ائمه اطهار علیهم السلام و گشاده رویی دوستان قدم در راه نهادیم، گر چه می دانستیم و می دانیم که شماره های آغازین عاری از نقص و کاستی نخواهد بود. به هر حال خوشحالیم که در آستانه ی برگزاری دوازدهمین همایش سراسری استان خیرین مدرسه ساز که هر سال به هنگام شکوفایی طبیعت و لطافت بهار در جوار بارگاه ملکوتی ولی نعمت اعظم حضرت علی ابن موسی الرضا (ع)، گشایش می یابد به تقدیم آن نایل آمدیم.

باشد که با برخورداری از رهنمودهای سازنده خود در این مسیر نیز یاری مان دهید تا به تدوین نشریه ای جامع و فرا خور جایگاه خیرین مدرسه ساز مفتخر گردیم.

غلامعلی رأفتی شبانی

انگیزه

در روزگاری نه چندان دور، شصت هفتاد سال پیش، شهرها کوچک بود و جمعیت کم و طبعاً دل‌ها هم به هم نزدیکتر. همین مشهد خودمان از سمرقند در شمال تا چهار راه لشگر در جنوب، پنج راه پایین خیابان در شرق تا دروازه قوچان در غرب محدود می‌شد. در چنین محدوده‌ای رفت و آمد، ولو پیاده و احیاناً با درشکه آسان بود. به واسطه‌ی اجماع ادارات ارتباط مردم با ارگان‌ها و بالعکس کار مشکلی نبود. مکاتبات دیگر ظرف چند دقیقه از اداره‌ای به اداره‌ی برده می‌شد و از تلفن که تنها وسیله‌ی مکالمه‌ی غیر حضوری بود، به ندرت استفاده می‌کردند.

جمعیت جهانی روبه‌فزونی نهاد و شهرها به همان نسبت بزرگ و بزرگ‌تر شدند، ماشین به خدمت انسان در آمد و اختراعات و اکتشافات یکی پس از دیگری مسیر زندگی آدم‌ها را تغییر داد. تلگراف و تلفن و چاپ و چاپخانه، رسانه‌های گروهی اعم از رادیو، تلویزیون و جراید، راه اطلاع‌رسانی را هموار کردند. تا به امروز که می‌بینیم با گستردگی شهرها، اخبار و آمار، روزانه همه چیز را تشریح می‌کند. ولی با این همه، خلاء اطلاع‌رسانی درست، به وضوح و به موقع مشاهده می‌شود و از سوئی کمی وقت و خود مشغولی مخاطبین، کسب اطلاع را مشکل نموده است. این همه تحولات، اتفاقات خوشحال‌کننده و گاهی غم‌انگیز و این همه اقدامات بشر دوستانه در رفع مشکلات جوامع، آن‌طور که بایسته است به مردم منتقل نمی‌شود. براین اساس همه‌ی وزارت خانه‌ها، سازمان‌ها و نهادها با ایجاد واحدی به نام روابط عمومی می‌کوشند به عنوان پلی دو سویه حرف مردم را بشنوند و کارهای انجام شده را برای مردم بازگو کنند که بسیاری از آن‌ها موفق هم بوده‌اند.

یکی از کارهای رایج روابط عمومی‌ها، تدوین و انتشار سالنامه، فصلنامه و یا ماهنامه است که هر روز بر کیفیت و کمیت و شیوایی آن‌ها افزوده می‌شود. مسلماً موسسات خیریه و عام‌المنفعه نیز از این

قاعده مستثنی نیستند و در حرکت این کاروان عظیم، حضوری فعال دارند و با رقابتی سالم می‌کوشند تا بهترین و مستندترین را عرضه کنند. قصد ما پرداختن به جزئیات این نشریات نیست و قضاوت درباره‌ی ارزش اجتماعی و جایگاه خبررسانی آن‌ها را، به مردم با فرهنگ جامعه ارجاع می‌دهیم.

آن چه مسلم است، مجمع خیرین مدرسه ساز که در سال ۱۳۷۷ به همت رادمردانی از خطه‌ی خراسان اعلام موجودیت نمود و در طول همین ۱۲-۱۰ سال خورشید گونه آفتابش همه جا را گرم و روشن نمود و در جای جای ایران عزیز با تکیه بر عزم و اراده و همت و اندیشه‌ی بزرگ مردان و بزرگ زنان مدرسه ساز، ره صد ساله را ده ساله پیمود و با ایجاد صدها مدرسه بزرگ و کوچک در دور افتاده ترین و محروم ترین روستاها تا مراکز بزرگترین استان‌ها امکان فراگیری را برای میلیون‌ها فرزندان این مرز و بوم فراهم ساخت؛ نمی‌تواند مستثنی باشد. هر چند سازمان توسعه، نوسازی و تجهیز مدارس و مجامع خیرین مدرسه ساز هر استان و حتی شهرستان به تناسب کارهای انجام شده و دسترسی به امکانات، به انتشار نشریات و جزوات و مجلات پر محتوایی پرداخته‌اند. اما مجمع خیرین نیز در این مسیر طی طریق نموده، به تدوین خبر نامه‌ای کامل تر مصمم شد با این تفاوت که در حد امکان، همگام با اقدامات و گزارش‌ها به مسایل اجتماعی، آموزشی، اخلاقی، ادبی و ... هم پرداخته شود.

غرض از نگارش این بخش استعدایی است از خیرین گرامی و نیکو کاران ارجمند به ویژه آنان که با قلم سر و کار دارند تا از سر لطف به یاری مان همت گمارند و مطالب و نقطه نظرات شان را برای این نشریه که متعلق به خودشان است، ارسال فرمایند.

با احترام شورای نویسندگان

وزیر آموزش و پرورش گفت: باب مدرسه سازی هرگز بسته نخواهد شد زیرا هر انسانی که متولد می شود، نیاز به مدرسه و آموزش دارد. وی با دعوت از خیرین مدرسه ساز برای حضور در مدیریت مدارس افزود: در صورت مشارکت آنان در مدرسه ها ، این گروه با جنبه های مختلفی از نظام جدید آموزشی آشنا خواهند شد و کمکهای خود را بر این اساس هماهنگ خواهند کرد.

وی با اشاره به اینکه در سال جاری ۱۰ هزار دارالقرآن در مدارس کشور افتتاح خواهد شد، تاکید کرد: باید برای دانش آموزان قرآن و کتاب درسی در کنار هم مهیا شود.

حاجی بابایی با اشاره به اینکه سیستم نظام آموزشی در جهان تغییر کرده و باید امکانات مختلفی برای دانش آموزان در مدارس فراهم شود ، گفت : تا سه سال آینده چهار هزار سالن ورزشی ، ۲۰ هزار نمازخانه و ۲۰ هزار کتابخانه در مدارس کشور تاسیس خواهد شد. وی در بخش دیگری با اشاره به مشکلات جسمی دانش آموزان گفت : ما به دنبال آن هستیم تا دانش آموزان در دوره ابتدایی با ورزشهای پایه آشنا شوند زیرا ورزش جسم و روح آنان را برای یادگیری آماده می کند.

وی همچنین افزود: امسال تمامی مدارس در کشور دارای شناسنامه خواهند شد و مدرسی که توسط خیرین ساخته می شود به نام آنان می شود زیرا این مدارس یک امانت در نزد آموزش و پرورش می باشد.

وزیر آموزش و پرورش با تاکید بر اینکه مجتمع آموزشی بهترین مکان برای آموزش دانش آموزان است و تحقیقات کارشناسی در دنیا این را ثابت کرده ، گفت : در پنج ماه آینده تحولاتی در ساختمانهای آموزش و پرورش ایجاد خواهد شد و این اقدام به تدریج در تمام مدارس اجرای می شود.

وی با اعلام آمادگی وزارت آموزش و پرورش برای مشارکت در امر مدرسه سازی با خیرین مدرسه ساز گفت : اولویت امسال این وزارتخانه تکمیل طرحهای نیمه تمام است به ویژه طرحهایی که توسط این خیرین آغاز شده است. بر اساس تصمیم وزارت آموزش و پرورش به هر میزان که خیرین مدرسه ساز سرمایه برای ساخت یک مدرسه ارائه کند ، این وزارتخانه نیز به همان میزان بودجه تعیین می کند.

حاجی بابایی افزود: وزارت آموزش و پرورش سهم خود را در طرحهای مدرسه سازی پرداخت خواهد کرد و اعلام می کنیم که خیرین هر میزان مشارکت نمایند وزارت آموزش و پرورش نیز به همان میزان سرمایه گذاری خواهد کرد.

حاجی بابایی افزود: امسال سال طلایی مدرسه سازی است و با کمک خیرین تمام مردم ایران در این امر مشارکت خواهند کرد.

وی با اشاره به برگزاری همایشها و جشنواره های مختلف مدرسه سازی تاکید کرد: امسال سلسله جشنواره های خیرین مدرسه ساز در ایران برگزار می شود تا ملت ایران برای خدمت بیشتر آماده شوند.

وزیر آموزش و پرورش :

خیرین مدرسه ساز به مرحله تقوا رسیده اند

حمید رضا حاج بابایی وزیر آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران تاکید کرد: خیرین مدرسه ساز به مرحله ای از ایمان رسیده اند که به آن تقوا گفته می شود.

وی در سومین همایش خیرین مدرسه ساز کشور که در دبیر برگزار شد ، گفت : هیچ خیری به اندازه خدمت کردن برای تعلیم و تربیت ارزش ندارد و پیامبر اکرم(ص) معلمی بود که رسالتش تعلیم و تربیت بود.

وی افزود: در نظام اسلامی کمک کردن به تعلیم و تربیت عین کوشش است . حاجی بابایی با درخواست از خیرین ایرانی در خارج کشور برای هدایت برخی افراد که باره و چگونگی خدمت کردن آشنا نیستند ، اضافه کرد : امروز مدرسه سازی در ایران یک نیاز واقعی است و هرگز این نیاز تمام نخواهد شد.

دکتر محمود صلاحی استاندار خراسان رضوی در پیامی به

دوازدهمین همایش خیرین مدرسه ساز :

خیرین مدرسه ساز پایتخت معنوی کشور کارنامه ای درخشان از همراهی و مساعدت بر جای گذاشته اند

و در زمینه زیرساخت های تعلیم و تربیت این مولفه ملموس تر و عینی تر است.

در این راستا کوشش نظام اسلامی برای زدودن کسری ها و کمبود ها گرچه اثر گذار بوده، اما دستیابی به نتایجی تعیین کننده نیازمند فشردن دست های سخاوتمند نیکوکاران پاک سرشت این سامان بود که به توفیق الهی این رخداد مبارک به خوبی رقم خورد و پاسخی افتخار آمیز و در خور نیز دریافت کرد به گونه ای که در آستانه ی ورود به دهه چهارم انقلاب اسلامی ، خیرین مدرسه ساز پایتخت معنوی کشور، کارنامه ای درخشان از همراهی و مساعدت بر جای گذاشته اند که تداوم و تعمیم آن بی تردید پنجره های برخوردار را در همه زمینه ها خواهد گشود. دولت دهم با پاس داشت حرکت خداپسندانه ی خیرین مدرسه ساز به ویژه عزیزان خراسانی که در این عرصه خطیر و مقدس به خوبی درخشیده اند ، این مجموعه را بازوان توانمند خود در میدان ساخت مدرسه ای به وسعت ایران و نوسازی و بازسازی نداشتنه های وطن می داند و همواره از آن ها تجلیل و پشتیبانی می کند.

موفق باشید

”بسم الله الرحمن الرحيم“

آنان که پاداش الهی را باور دارند در بخشش سخاوتمند ترند.
(امام علی)

مخاطبان این کلام رسا و بیان وزین امام عارفان و پیشوای آزادگان ، حضرت علی(ع) قطعا مردم عصر ایشان نبوده و پیامی برای همه ی زمان ها و تمامی عاشقان و دوست داران مکتب علوی و علاقه مندان به حل مشکل بندگان خداست مومن آن گاه که بخشی از اموال خود را در بنای مدرسه ای می بیند که ده ها کودک معصوم در آن فرصت تعلیم یافته اند ، قطعا به حظی بدون وصف دست می یابد که تفسیری برای آن ممکن نیست.

خراسان رضوی ، آن جا که تمدن قامت راست کرده و فرهنگ، فرصت ترویج یافته است از مناطقی است که این گونه همت ها در آن بازتاب و تأثیری مضاعف دارد. این سرزمین مقدس، در جایگاه استانی نخبه پرور ، پایگاه پویایی و کمال و خاستگاه فرزندانگاران تاریخ و مهد معنویت و زیارت ، به دلیل غفلت حکام فسق و جور دوران طاغوت ستم شاهی، در همه شاخص ها نیازمند توجه بوده

خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی از بدو پیروزی انقلاب اسلامی تا کنون بیشترین تعداد پروژه ها را احداث و اهدا نموده اند و رتبه ی اول کشور را در دست دارند.

دکتر رئیسی معاون عمرانی وزیر و رئیس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور که در گردهمایی عوامل اجرایی دوازدهمین جشنواره ی خیرین مدرسه ساز در تهران سخن می گفت، با اعلام این مطلب افزود: تا کنون ۱۵۲۰۰ پروژه با ۸۷۶۰۰ کلاس با زیربنای ۱۰ میلیون متر مربع، به صورت مردمی و مشارکتی احداث گردیده که بیشتر آن ها در خراسان رضوی قرار دارد.

رئیس سازمان نوسازی کشور با اشاره به پیشتاز بودن استان خراسان رضوی در انجام تمامی تعهداتش در مجمع خیرین، تصریح کرد: در ۱۱ سال گذشته و از زمان تأسیس این مجامع، بیش از دو هزار و پانصد و هفتاد و سه میلیارد تومان برای مدرسه سازی توسط خیرین تعهد شده است که از این رقم ۲۵۰ میلیارد تومان به خراسان رضوی اختصاص دارد.

وی در ادامه ۶۵ درصد این تعهدات را محقق شده اعلام کرد و افزود در حال حاضر ۶۴۰۰ پروژه از خیرین مدرسه ساز در سراسر کشور در حال اجراست که بیشتر آن ها به ترتیب در استان های خراسان رضوی، اصفهان و تهران قرار دارد.

دکتر رئیسی معاون عمرانی وزیر و رئیس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور:

خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی پیشگام، متعهد و دارای رتبه ی اول هستند

آشنایان گمنام، سفیران مهربانی و رهپویان بی ادعا سپاس مضاعف ما را پذیرا باشید

مطمئناً عمل شما سر مشق و الگو برای کسانی خواهد بود که در راه تدارک توشه ای فنا ناپذیر برای سرای باقی اند

از ماست سر نهادن بر خاک کوی دلبر تا او که را بخواهد از خاک بر گزیدن

المال والبنون زینة الحیوة الدنیا و الباقیات الصالحات خیر عند ربک ثواباً و خیر اَمْلاً

سلام بر اهالی فردا
خیرین نیک اندیشی که اقیانوس ایثار و عشق ، نمی از یم بی
انتهای قلب زلال آن هاست.
مردان و زنان راست باوری که خشت خشت اخلاص آن ها ،
قطعه قطعه از بهشت هایی را می آفریند که آینده سازان جهان
اسلام در این سنگر تعلیم و تربیت درس معرفت ، محبت و بصیرت
می آموزند.
آشنایان گمنام، سفیران مهربانی و رهپویان بی ادعا
دعای خیر ما بدرقه جاده سعادت و سلامت شما باد و بال فرشته
هایی که بر علو همت شما غبطه می خورند آذین لحظه هایتان
و اینک با مدد از دوازدهمین اختر تابناک آسمان امامت و در
دوازدهمین همایش تجلیل از خیرین مدرسه ساز و در سال مزین
به همت مضاعف ، سپاس مضاعف ما را پذیرا باشید.

اجرکم عندالله

خورشید جهان شمع شبستان شما
مهتاب چراغ لب ایوان شما

ساخت و گشایش هر مدرسه به منزله پیدایش افق تازه ای است
که در پرتو اشراق آن زمینه های رشد و شکوفایی استعداد کودکان
و نوجوانان این دیار علوی و حسینی فراهم می آید و نسیم حیات
بخش علم و معرفت را همچون تحفه ای روح انگیز در کالبد آینده
سازان این مرز و بوم می دمد.
بیاییم بامشارکت در امر مقدس مدرسه سازی هزاران بهار را در دل
کودکان و نوآموزان جامعه شکوفا نماییم و با آماده سازی مقدمات
تعلیم و تعلیم آینده ای درخشان را به فرزندان خود نوید دهیم.
مطمئناً عمل شما سر مشق و الگو برای کسانی خواهد بود که
در راه تدارک توشه ای فنا ناپذیر برای سرای باقی بهترین شیوه
را تشریح مساعی در ساخت و سازمدارسی که از مصادیق بارز با
قیات الصالحات است می دانند چه آن که بهترین وسیله رسیدن
به کمال برای انسان های وارسته و متقی است.
نیکوکاری و احسان به مردم با هدف ارتقاء سطح فرهنگ
و علم و دانش از ویژگی های مردان و زنان بلند مرتبه ای است
که از دیر باز تاکنون در دیاردارالعباده جریان داشته است و امروز
نیز پر شورتر از گذشته از همان تبار عشق کمر همت بر بسته اند تا
محرومیت و عقب ماندگی و جهل را برای همیشه از سرزمین پاک
خود ریشه کن کنند. باشد که یاری حق توفیق ادامه راه را تا نهایت
آن مستدام دارد

نگاهی گذرا به پیدایش اولین مجمع خیرین مدرسه ساز کشور

کارهای عام المنفعه فراگیر شد و در پرتو این خیزش اجتماعی تاکنون هزاران مدرسه ی بزرگ و کوچک در دور افتاده ترین و محروم ترین نقاط تا مراکز بزرگترین استان های ایران عزیز احداث و میلیونها نفر از فرزندان این آب و خاک در زیر سقف های مطمئن احداثی نیکوکاران به دانش اندوزی پرداخته رهسپار آینده ای روشن شدند که شرح گام به گام هر یک از این حرکت ها کتابی قطور و رساله ای حجیم می طلبد.

از آن پس هر سال جشنواره ای بر پا می شود که نه تنها در مراکز استان ها بلکه در اغلب شهرستان های کوچک و بزرگ با شکوه کم نظیری ترتیب یافته و از خیرین تجلیل می شود و جمع دیگری بر عاشقان وادی دلدادگی و دل بستگی به ارتقاء فرهنگ جامعه افزوده و باز هم مدارسی دیگر افتتاح و برای بناهای دیگر گلنگ همت به زمین زده می شود.

■ اساسنامه مجمع :

دارای ۳ فصل (کلیات و اهداف - ارکان - بودجه و متفرقه) و ۳۶ ماده (نام - نوع فعالیت - محل - مدت - دارایی - هیأت مؤسس - اهداف - طرح ها - تشریح ارکان - هیأت امناء - تغییرات هیأت امناء - جلسه ی عادی هیأت امناء - وظایف جلسات عادی هیأت امناء - جلسات فوق العاده هیأت امناء - وظایف هیأت امناء - مجامع عمومی - هیأت مدیره - سلب شرایط - جلسات هیأت مدیره - هیأت اجرایی - دوران فعالیت - وظایف هیأت مدیره - بازرسان - وظایف - اسناد - بودجه - درآمد - مدارک - مطبوعه - شمول (اساسنامه) و (به تبصره) که برای اجتناب از اطلاع کلام به اختصار بیان شد.

■ اولین اعضاء هیئت مدیره مجمع در سال ۷۷ آقایان :

دکتر فرخ (رئیس) / مجتبی شفیع (نایب رئیس) / حبیب ا... قفلی / احد جواهریان / رضا ظریف / محمد حسین صیرفی / سعید اردکانی / جعفر حسین زاده ملکی / محمد رضا عبادی

■ بازرسان : مهندس مستشاری / علی شریعتی مقدم

■ آخرین اعضاء اصلی هیئت مدیره و بازرسان که در پایان سال ۸۸ انتخاب گردیدند آقایان : غلامعلی رأفتی شبانی (رئیس) / دکتر اکبر فلاح رستگار (نایب رئیس) / دکتر ناصر قفلی / دکتر محمد رضا توکلی زاده / علی باقرزاده / غلامرضا باقرزاده / سعید اردکانی / حسین هژبری / مهندس هدایت ا... هاشمی نسب / محمد حسین علیزاده (مدیر عامل)

■ بازرسان : آقای محمد بخشی فر / خانم دکتر فاطمه هادی

شکی نیست که نیکی و نیکوکاری از دیر باز جزء لاینفک سرشت ایرانیان پاک نهاد بوده است. بل ها، حوض ها، قناب ها، کاروانسراها، غریب خانه ها، مساجد و دیگر ابنیه ی عام المنفعه ی موجود در پهنه ی این مرز و بوم نشانه ی بارز این حرکت انسانی است.

سالهاست نیک اندیشان می کوشند تا با شناخت اولویت های نیاز کشور و ارزش های اجتماعی آن گام بردارند. بر این اساس در تاریخ ۱۳۷۷/۷/۱۸ بیش از ۳۰۰ نفر از نیکوکاران مشهد گرد هم آمدند و برای تشکیل مجمع خیرین مدرسه ساز همت گماشتند.

در تاریخ ۱۲ اسفند همان سال طی همایشی هیأت مؤسس هیأت امناء را انتخاب نمود.

در تاریخ ۱۲/۲۰ هیأت امناء نسبت به انتخاب هیأت مدیره اقدام نمود.

در تاریخ ۱۲/۲۵ اولین جلسه هیأت مدیره ی منتخب در دفتر مدیر کل آموزش و پرورش خراسان تشکیل گردید.

بعد از چند روز فعالیت مجمع به شماره ۶۶۵ در اداره ثبت شرکت به ثبت رسید

متعاقب آن حساب جاری شرکت به شماره ۳۴۵۰/۷۳ نزد بانک سپه شعبه ی جنت گشایش یافت در تاریخ ۷۸/۶/۱۲ شاخه خواران مجمع شکل گرفت.

این مجمع که به همت والا و اهتمام بالای جمعی از بزرگ مردان و بزرگ زنان خیر اندیش برای اولین بار در کشور حضور و وجود خود را ابراز و اعلام نمود. دبیری نیابید که در سراسر ایران مستعد

کارنامه خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی

بازسازی شده است.

تعداد ۱۰۳ پروژه با ۱۳۵۱ کلاس مورد مطالعه مقاوم سازی قرار گرفته که ۱۷ پروژه آن با ۲۳۳ کلاس درس مقاوم سازی شده است همچنین ۹۶ نمازخانه با ۱۳۱۰۳ متر مربع زیر بنا هم از محل همین طرح در سطح استان احداث شده است.

تعهدات خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی :

در طی یازده جشنواره برگزار شده از سال ۱۳۷۷ تا ۱۳۸۸ خیرین استان ۲۵۷ میلیارد و ۵۱۰ میلیون تومان تعهد کرده اند که بالغ بر ۱۷۳ میلیارد و ۵۹۰ میلیون تومان آن تا کنون محقق شده است. ضمن این که حدود ۲۳۰ میلیارد تومان تعهدات در طی سالهای ۸۴ تا ۸۸ یعنی در دولت نهم و برنامه چهارم بوده است.

در دولت نهم خیرین مدرسه ساز طی سال های ۸۴ تا ۸۸ به میزان ۲۲۹۱۴۸۶۶۰۰۰۰ ریال تعهد نمودند که این رقم نسبت به تعهدات سال های ۷۷ تا ۸۳ که میزان تعهدات خیرین ۲۷۲۹۲۹۰۷۴۶۰۲ ریال طی شش سال (برنامه ی دوم و سوم) بوده در برنامه ی چهارم ۴/۸ برابر رشد داشته و در مجموع ۶۰ درصد تعهدات محقق شده است.

گفتنی است تعداد کل خیرین استان ۲۳۵۶ نفر می باشند که از این تعداد ۱۷۸۸ نفر مرد، ۳۷۹ نفر زن و ۱۸۹ نفر نیز اشخاص حقوقی می باشند.

اداره کل نوسازی مدارس خراسان رضوی به عنوان یکی از دستگاه های قوی و مورد توجه استان - مجری صاحب صلاحیت و دستگاه برتر اجرایی مطرح بوده و از لحاظ تعداد پروژه های عالی از طرف استانداری در سه سال اخیر مقام اول را کسب کرده است.

گوشه ای از اقدامات اداره کل نوسازی مدارس خراسان رضوی به شرح زیر می باشد

پروژه های تحویلی استان طی سال های ۸۴ تا پایان ۸۸ :
۱۹۹۱ پروژه با ۷۱۵۵ کلاس و زیر بنای ۱۱۷۰۹۰۵ متر مربع اعم از دولتی - مشارکتی - مردمی و تخریب و بازسازی در استان احداث شده که از این لحاظ استان خراسان رضوی رتبه اول کشور را به خود اختصاص داده است. همچنین ۶۷۹ پروژه از این تعداد پروژه های مردمی و مشارکتی بوده که از این لحاظ هم خیرین استان مقام اول کشور را کسب کرده اند.

اقدامات طرح تخریب و بازسازی مدارس فرسوده در استان :

از سال ۱۳۸۵ ابتدای شروع طرح تخریب و بازسازی و مقاوم سازی مدارس تا پایان سال ۸۸ اقدامات انجام گرفته از محل این طرح که اعتبار آن از محل صندوق ذخیره ارزی تامین گردیده به شرح زیر بوده است :

تعداد ۳۶۴ پروژه با ۲۹۰۸ کلاس و زیر بنای ۳۶۱۹۴۸ متر مربع

مشارکت خوب خیرین در امر مدرسه سازی خراسان رضوی

شماره جشنواره	زمان برگزاری	تعداد پروژه	تعداد کلاس	جمع کل ارزش مالی یا احتساب سایر هدایا (ریال)	جمع کل
خراسان بزرگ	اول	آذر ۷۷	۳۴	۱۸۰	۹۱۸۳۳۲۰۰۰۰
	دوم	آبان ۷۸	۳	۹	۷۸۲۰۰۰۰۰۰
	سوم	آبان ۷۹	۶۲	۲۳۴	۲۵۵۵۸۳۳۰۰۰۰
	چهارم	آذر ۸۰	۶۸	۲۲۱	۱۷۳۴۴۵۲۴۶۰۲
	پنجم	بهمن ۸۱	۴۶۸	۱۰۳۵	۴۳۲۱۱۸۰۰۰۰۰
	ششم	اردیبهشت ۸۳	۵۹۸	۱۶۴۴	۱۷۶۸۴۹۱۰۰۰۰۰
خراسان رضوی	هفتم	اردیبهشت ۸۴	۳۵۹	۲۰۲۵	۲۵۵۵۰۶۶۰۰۰۰۰
	هشتم	اردیبهشت ۸۵	۵۸۲	۱۵۴۸	۳۴۴۵۰۶۰۰۰۰۰۰
	نهم	اردیبهشت ۸۶	۱۸۰	۸۸۷	۳۶۶۶۸۷۰۰۰۰۰۰
	دهم	اردیبهشت ۸۷	۶۸۱	۶۵۲	۵۲۰۶۷۳۰۰۰۰۰۰
	یازدهم	اردیبهشت ۸۸	۸۲	۸۹۲	۸۰۴۱۱۴۰۰۰۰۰۰

همگام با جشنواره خیرین مدرسه ساز در شهرستانها

همزمان با برگزاری دوازدهمین جشنواره خیرین مدرسه ساز در سراسر کشور جشنواره خیرین مدرسه ساز شهرستان بردسکن با حضور معاونت اداری و مالی اداره کل نوسازی مدارس خراسان رضوی و مسئولین محلی و جمعی از خیرین مدرسه ساز و مردم در سالن اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی بردسکن برگزار گردید. قربانی جامی در این جشنواره طی سخنانی با اشاره به اهمیت آموزش و پرورش گفت: آموزش و پرورش آئینه تمام نمای آینده کشور است و تحقق آرمان های هر جامعه ای بدون توجه به آموزش و پرورش محال می باشد. معاون اداری و مالی اداره کل نوسازی مدارس با اشاره به تحویل ۱۹۹۱ پروژه با ۷۱۵۵ کلاس و زیربنای ۱۱۷۱۰۰۰ مترمربع از سال ۸۴ تا ۸۸ در خراسان رضوی و کسب رتبه اول استان افزود: از این تعداد پروژه ۶۷۹ پروژه بصورت مردمی و مشارکتی بوده که خیرین مدرسه ساز استان در این بخش نیز مقام اول کشور را کسب کرده اند. وی تعهدات خیرین استان در طی یازده جشنواره برگزار شده را بالغ بر ۲۵۷ میلیارد تومان اعلام کرد. در پایان این مراسم از خیرین و نیکوکاران مدرسه ساز با اهدای تندیس، تجلیل بعمل آمد. شایان ذکر است که دوازدهمین جشنواره استان نیز سی ام اردیبهشت ماه جاری در مشهد برگزار خواهد شد.

برگزاری جشنواره خیرین مدرسه ساز در شهرستان بردسکن

مالی اداره کل نوسازی مدارس خراسان رضوی و سایر مسئولین و خیرین و نیکوکاران و مردم نیشابور در جوار آرامگاه خیام برگزار گردید.

محمد رضا قربانی جامی معاون اداری و مالی اداره کل نوسازی مدارس در این مراسم طی سخنانی با اشاره به اهمیت آموزش و پرورش گفت: کشورهایی که به آموزش و پرورش اهمیت بدهند در آینده به دستاوردهای خوبی دست خواهند یافت. وی افزود: نگاه به آموزش و پرورش نباید صرفی و هزینه ای باشد چراکه هزینه در آموزش و پرورش در حقیقت سرمایه گذاری برای آینده و پیشرفت کشور است. وی در ادامه گفت: از سال ۷۷ جشنواره های خیرین مدرسه ساز همه ساله در سراسر کشور برگزار می گردد که در طی یازده جشنواره برگزار شده خیرین استان مجموعاً ۲۵۷ میلیارد تومان تعهد کرده اند و استان خراسان رضوی در این خصوص مقام اول کشور را دارد.

قربانی جامی همچنین کسب مقام اول استان در تعداد تحویل پروژه ها در ۴ سال گذشته را یادآور شد و گفت: در طی سال های ۸۴ تا ۸۸ مجموعاً ۱۹۱۹ پروژه با ۷۱۵۵ کلاس و زیربنای ۱۱۷۰۹۰۵ کلاس در خراسان رضوی تحویل شده که ۶۷۹ پروژه از این تعداد بصورت مردمی و مشارکتی بوده است. شایان ذکر است در پایان این جشنواره از خیرین و نیکوکاران مدرسه ساز با اهدای تندیس تجلیل بعمل آمد.

برگزاری جشنواره خیرین مدرسه ساز نیشابور در جوار آرامگاه خیام

جشنواره خیرین مدرسه ساز نیشابور با حضور فرماندار - نماینده مردم نیشابور در مجلس شورای اسلامی - معاون اداری و

برگزاری جشنواره خیرین مدرسه ساز شهرستان چناران

مدرسه ساخته اند که بنا به تقاضای بانی بدون انجام تشریفات مراسم افتتاحیه مورد بهره برداری قرار گرفته است .
و آنگاه، با اشاره به ملاقات با نیک اندیش گرامی جناب مصلی نژاد افزودند ایشان مبلغ ۱۰ میلیارد تومان برای ایجاد ۳ مدرسه ۱۸ کلاسه اعلام آمادگی نموده که در مشهد ساخته خواهد شد آقای رافتی و خانواده و منصوبین که حضور دارند نوید ساختن چند مدرسه را در این منطقه داده اند . در پایان مدعوین به محل احداث مدرسه « رافتی ۴۱ » هدایت و طی مراسمی مدرسه مزبور که زمین آن را بانو فاطمه قدمگاهی همسر حجت الاسلام رفاهی هدیه نموده بود را افتتاح نمودند .

به گزارش روابط عمومی اداره کل نوسازی مدارس خراسان رضوی این جشنواره باحضور خیرین مدرسه ساز ومسئولین شهرستان وجمع کثیری از فرهنگیان ومردم در سالن هنرستان حکمت برگزار گردید .

دراین مراسم که با تلاوت آیاتی از کلام...مجید آغاز گردید عبدالهی رئیس آموزش وپرورش شهرستان ضمن خیرمقدم به خیرین از اقدامات خیرخواهانه آنها تشکر و قدردانی نمود . هاشمی نسب مدیر کل نوسازی مدارس خراسان رضوی نیز طی سخنانی با اشاره به اهمیت آموزش وپرورش افزود: مشارکت مردم در مدرسه سازی بویژه در جشنواره های خیرین مدرسه ساز روند صعودی داشته وخیرین مدرسه ساز خراسان رضوی نیز در این امر خیر پیشتاز میباشد. وی در بخش دیگری از سخنان خود ، خود را خدمتگزار خیرین دانست واز مسئولین ودست اندر کاران خواست در انجام امور مربوط به خیرین مدرسه ساز همکاری ومساعدت نمایند. دراین مراسم همچنین با اهداء لوح سپاس از خیرین شهرستان تجلیل بعمل آمد. لازم بذکر است همزمان با این جشنواره بهره برداری از هنرستان کار دانش حکمت چناران آغاز وهمچنین کلنگ احداث یکباب نمازخانه نیز بر زمین زده شد.

برگزاری جشنواره خیرین مدرسه ساز منطقه زبرخان

با دعوت و هماهنگی قبلی جشنواره تجلیل از خیرین مدرسه ساز منطقه ی زبرخان با حضور مدعوین و مسوولین محلی و ورود مهمانان از اداره کل نوسازی و تجهیز مدارس ، مجمع خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی و نیکوکاران ساعت ۱۰ / ۳۰ روز ۱۸ / ۲ / ۸۹ رسماً آغاز گردید.

در مدخل محل برگزاری مراسم دانش آموزان با در دست داشتن پرچم های ایران و شاخه های گل از مهمانان استقبال کردند. پس از استقرار در سالن برنامه با تلاوت آیاتی از کلام وحی آغاز کردند . آقای امینی رئیس آموزش وپرورش منطقه زبرخان ضمن گرامی داشت مقام معلم و پاسداشت جایگاه معلم شهید استاد مطهری به حضا ر خیر مقدم گفته در بخشی از سخنان خود به کمبود فضاهای آموزشی و وضع نامناسب مدرسه های فرسوده به ویژه در روستا ها از مسوولین تقاضای بذل مساعی بیشتر نمودند.

آقای غلامعلی رافتی رئیس مجمع خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی با سپاس از خدای متعال و احترام به حضا ر، ارتقاء اصول صنعت ، اقتصاد، رفاه و حاکمیت قانون را د تحقق بالا بردن سطح دانش فرزندان جامعه عنوان کردند و در مورد احداث چهل و یکمین مدرسه خود افزودند: این قدم و دیگر اقدامات این کمترین هم از توفیقات الهی و توجهات مولا علی بن موسی الرضا ست. حجت الاسلام رفاهی باتلاوت «انا فتحنا لک فتحا مبینا» سخن آغاز و درباره مقام معلم ولزوم ایجاد فضاهای آموزشی سخن گفتند. آقای علیزاده معاونت امور مشارکت های مردمی اداره کل نوسازی مدارس و مدیر عامل مجمع هم با گرامی داشت مقام معلم و اشاره به اقدامات نیکو کارانه ی آقای رافتی گفت : ایشان حدود ۵۰

**گفتنی است در سایر شهرستانهای
استان نیز جشنواره های خیرین مدرسه
ساز برگزار شده است.**

همراه با بانوان نیکوکار

خانم ها هادوی ونصیری و مسئولین اداره کل نوسازی در اجرای برنامه های مربوط به هنرستان و خانه رویش ،انجام این پروژه را بسیار با اهمیت و تأثیر گذار دانست .

پس از آن آقای مهندس هاشمی نسب مدیرکل نوسازی مدارس خراسان رضوی با تمجید از اقدامات و فعالیت های شبانه روزی خانم دکتر هادوی و نصیری و به ثمر رسیدن افکار و ایده هایی که باعث بروز توانایی و آشکاری توانمندی های بیشترین گروه از دانش آموزان و هنرجویان در دوران تحصیل و بعد از آن می شود از فعالیت ها و برنامه هایی که در استان خراسان رضوی صورت می

گیرید و جذب های ابتکاری آن مواردی را به اطلاع معاون وزیر و حضار رسانیدند

پس از آن خانم دکتر هادوی استاد دانشگاه و خیر نیک اندیش با بیانی مهیج و پر احساس از ایده ها و رسالت خود در راه خدمت به این قشر از هموطنان و مطالعاتی که در خصوص گزینش برترین راه ها برای ایجاد آینده ای امید بخش برای آنان که در کشورهای غربی به خصوص در انگلستان صورت داده اند با تصمیمی قاطع اظهار داشتند که با عنایت خداوندی اگر موفق

نشویم این هنرجویان را وارد دانشگاه کنیم ، دانشکده و کالژی در همین هنرستان ها برای آنان به وجود می آوریم که این ایده و اراده و این دیدگاه و احساس مورد توجه و تحسین قرار گرفت .

منطقه سیدی مشهد در جنوب شرقی در وسعت پراز تراکم خود که به خوبی می توانستی محرومیت را در آن جا احساس و نیازها، به خصوص از نوع فرهنگی و اجتماعی را بهتر ، از نزدیک درک کنی ؛ بیستم اسفند ماه جاری در آستانه جشن عاطفه ها، شاهد به ثمر رسیدن تلاش های انسانی «دو بانوی نوع دوست و پراحساس خانم ها دکتر فاطمه هادوی استاد تمام وقت دانشگاه فردوسی مشهد و خانم ناهید نصیری بود .

با همت این دو بانو در بهترین ساعات روز مذکور طرح نو و جدیدی که حاصل تفکرات و بر اساس دیدگاه این دو خیر و نزدیکانشان بود طی مراسمی ساده و بی ریا در یک فضای معنوی «خانه رویش» در هنرستان دخترانه استثنایی دکتر فاطمه هادوی افتتاح و مورد بهره برداری قرار گرفت .

این طرح که برای اولین بار در ایران به مرحله اجرا و عمل در آمد به منظور هنر آموزی دختران استثنایی کم توان ذهنی و بروز استعدادها و توانمندی آنان با هزینه مشترک این دو خیر بزرگوار در کنار کلاس ها و آزمایشگاه ، کتابخانه و سایر تأسیسات هنرستان مجلل دکتر هادوی به صورت ساختمانی ۳ طبقه شامل کارگاه های متعدد چون شیرینی پزی ، آشپزی ، خیاطی و سفالگری با مدرن ترین وسایل و با تجهیزات کامل در اختیار دانش آموزان و هنرجویان کم توان ولی توانمند قرار گرفت که مسلم است

در شخصیت بخشیدن به آن ها و باروری و ظهور استعداد های خدادادی این عزیزان تأثیر بسزایی خواهد داشت و این اقدام بزرگ در زندگی بعدی و اجتماعی آنان نیز مؤثر و مفید خواهد بود.

در مراسم افتتاح ساده و پر از صفا و معنویت «خانه رویش» که با حضور خانم دکتر کشاورز معاون وزیر آموزش و پرورش و رئیس آموزش و پرورش استثنائی کشور به صورت صمیمانه ای برگزار شد .

ابتدا آیاتی از کلام ... مجید قرائت و پس از آن آقای حسینی رئیس اداره آموزش و پرورش استثنایی استان خراسان رضوی ضمن خیر مقدم و تشکر از حضور خیرین و مهمانان از زحمات

مداح زاده مشاور مدیر کل نوسازی
و مسئول ستاد پشتیبانی بانوان خیر استان

فعالیت های بانوان مستلزم از خودگذشتگی مضاعف است

یکی از زیباترین مظاهر تجلی مشارکت زنان در کمک به ارتقاء فرهنگی جامعه، شرکت در تأمین فضاهای آموزشی یا همان مدرسه سازی است. این گونه فعالیت ها علاوه بر تاثیرگذاری در فکر و فرهنگ بانوان و کاهش تعلقات مادی و مجازی و تأمین بهداشت روانی آنان، در تربیت نسل های آینده ی کشور مؤثر بوده و باعث رشد فکری و فرهنگی جامعه نیز می گردد.

فعالیت های بانوان مستلزم از خودگذشتگی مضاعف و اراده ی مصمم از سوی این بانوان فداکار می باشد و در این جا سخنی از امام خمینی (ره) را به یاد می آوریم که فرمودند: کمک های بانوان ارزشش چند برابر کمک مردان است. امید است با تلاش هایی که در امر جلب مشارکت بانوان در گذشته و حال صورت گرفته حضور بانوان نیکوکار در این امر زیربنایی، که به آبیاری نهال فرهنگ و آبادانی مناطق محروم می انجامد و موجب شکوفایی استعدادهای خلاق نهفته در این مرز و بوم می گردد و همچنین از باقی ترین اعمال نیک نیز به شمار می آید، هر چه بیشتر گردد.

نخستین بانوی مدرسه ساز

حاجیه خانم درخشنده حدیدی پور در سال ۱۲۹۷ هجری شمسی در خانواده ای مذهبی و در شهرستان بیرجند دیده به جهان گشود. او پس از طی مدارج

علمی در اردیبهشت ماه ۱۳۱۶ بصورت رسمی به تدریس در دبستان حکیم نزاری اشتغال یافت. وی در حالی که علاقه وافر به کودکان محروم و کمک به آموزش آنها در وجودش موج می زد در سال ۱۳۲۰ مبلغ ده هزار ریال به اداره فرهنگ آن زمان اهداء نمود

و در اوایل دهه هفتاد نیز پس از فروش زمین اهدایی مرحوم ملک به ایشان اولین مدرسه را می سازد و سپس خانه ویلایی اش را تبدیل به آپارتمان می کند و از ما به التفاوت آن مدرسه دوم را می سازد و پس از چندی بعد آپارتمان را به واحد کوچکتری معاوضه می کند و مدرسه سوم و چهارم را شروع می کند و تنها آپارتمان مسکونی را نیز قصد دارد به آموزش و پرورش اهدانماید. تاکنون یکباب دبستان و یکباب مرکز پیش دانشگاهی در منطقه محروم تبادکان مشهد و یکباب دبستان و یکباب راهنمایی نیز در بخش طرقيه احداث و یکباب مدرسه در بیرجند بازسازی نمود. معتقد است: هرکس کاری برای خودش کرد برنده است و عمل خیر را انسان می بایست با دست خود انجام دهد تا اینکه به امید دیگران بگذارد.

خانم دکتر کشاورز معاون محترم وزیر آموزش و پرورش ضمن ستایش از زحمات و علاقمندی و وجدان بیدار این قبیل خیرین خراسانی و اقداماتی که با عنایت خداوند متعال و نظر لطف امام رضا (ع) در خراسان صورت می گیرد، که برنامه های این استان نمونه والگوست اظهار داشتند از همه خیرین و دست اندرکاران مدرسه ساز و اولیای امور و به ویژه آنان که در سطح آموزش استثنایی گام های بلند و مؤثری در این استان بزرگ و پیشرو برمی دارند تشکر می نمایم.

در جریان این برنامه ها از دو بانوی خیر و پیشکسوت بیرجندی خانم درخشنده حدیدی پور اولین بانوی خیر مدرسه ساز در خراسان بزرگ و خانم کبری کارگر بانوی خیری که تنها خانه مسکونی خود را به صورت دارالقرآنی تبدیل و برای آموزش قرآن کریم به آموزش و پرورش بیرجند اهدا کردند تجلیل به عمل آمد.

سپس یادبودهایی از این روز بیادماندنی و هدایایی به معاون وزیر و مدیر کل اداره نوسازی خراسان رضوی و مسئولین مجمع خیرین اهداء شد و جالب ترین صحنه آن یادبودی بود که به وسیله خانم کشاورز معاون وزیر به خانم دکتر هادوی و خانم نصیری تقدیم شد.

که پس از آن این دو خیر پر احساس نیک نظر که با مشارکت هم از عهده چنین کار بزرگی برآمده بودند یک دیگر را به گرمی در بغل گرفتند و بهم تبریک گفتند که این صحنه تشکر همگان را همراه با اشک شوق و احساس عده ای را در بر داشت.

در آخرین قسمت از برنامه حضار از کارگاه های مجهز که با بهترین و مدرن ترین وسایل تجهیز شده بود و بازدید به عمل آوردند و در محیطی آرام و پر از جلوه و شکوه با شیرینی های خانگی که محصول کارگاه شیرینی پزی هنرستان بود و کیک مخصوصی که تهیه شده بود مورد پذیرایی قرار گرفتند.

شخصیت برجسته علمی جهان مدرسه ساز شد

در کنار درس های علمی، دروسی نیز جهت شناسایی و معرفی هویت ملی گنجانده شود. این ایرانی وطن پرست با ایمان، دلسوزانه نگران آن است که مهاجرین ایرانی درگیر دستگاه تبلیغاتی غرب شده اند و با اشاره به کمک ۵۰۰۰ میلیارد دلاری سالیانه مصریان به کشورشان، امیدوارند با اشاعه هویت ملی به صورت صحیح، ایرانیان نیز تشویق و امکان ارسال کمک های میلیاردی را به دست آورند. موفقیت های علمی ایشان بر همگان هویدا است ولی برای خوانندگان محترم خلاصه ای از شرح زندگی ایشان آورده می شود. پرفسور فضل الله رضا متولد ۱۲۹۴ رشت،

مهندس برق و مخابرات. ورود به دانشگاه فنی تهران در سال تأسیس این دانشکده ۱۳۱۳.

اخذ مدرک مهندسی برق و مخابرات ۱۳۱۷. دریافت فوق لیسانس مهندسی برق از دانشگاه کلمبیا در سال ۱۳۲۵.

اخذ دکترای مهندسی برق از مؤسسه فنون نیویورک در سال ۱۳۲۹.

بازگشت به ایران و ریاست دانشگاه صنعتی شریف. ریاست دانشگاه تهران.

سفیر ایران در مجمع یونسکو و کانادا تا سال ۱۳۵۷.

تدریس در دانشگاه های خارج از ایران. نقش عمده در پایه گذاری نظریه اطلاعات و مخابرات در دنیا.

عضویت در بسیاری از مجامع و انجمن های علمی و فرهنگی در سراسر جهان.

چهره ماندگار عرصه مهندسی برق و مخابرات سال ۱۳۸۱.

آقای پرفسور فضل الله رضا از شخصیت های برجسته علمی جهان، ایرانی الاصل و مقیم آمریکا و کانادا است که با امضای تفاهمنامه ای احداث یک باب دبیرستان دخترانه در ناحیه ۲ مشهد را با زیربنای ۱۲۰۰ متر مربع و در دو طبقه تعهد نمودند. این واحد آموزشی با هزینه ای بالغ بر ۲/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به صورت مشارکتی توسط پرفسور و سازمان نوسازی مدارس احداث گردید.

پرفسور رضا همان گونه که خود در سطح جهانی موجب مباهات ایرانیان می باشند، مایلند با اشاعه ی فرهنگ و گسترش دانش، تعداد بیشتری از نسل جوان ما را پیشتاز در

عرصه های جهانی ببینند چرا که می فرمایند: هویت ملی ما با هویت ملی کشورهای مسیحی فرق دارد با توجه به قدمت آن بهتر است برای معرفی آن کار شود و لازم است

پیوند قلب محرومیت در دست جراحان حاذق قلب جهان

پروفسور حسین ماندگار

پروفسور حسین ماندگار جراح حاذق قلب جهان پس از پروفسور صادقی و دکتر میرزایی جراحان برجسته قلب، تیم نیکو کاری خود را تکمیل و در قلب روستاهای محروم استان اقدام به مدرسه سازی نمودند. ایشان یکی از بزرگترین مراکز راهنمایی شبانه روزی را در مرکز بخش باخرز آغاز نموده که ساختمان آموزشی آن تکمیل و عملیات اجرایی خوابگاه و سالن ورزشی آن نیز به زودی آغاز خواهد گردید.

پرفسور صادقی چهره‌ای آشنا در میان خیرین مدرسه ساز محسوب می شود و از شخصیت هایی است که وجودش اعتبار خاصی به مقوله مدرسه سازی بخشیده و حضور گرم و پر تلاشش را سالیانی است در منطقه سرولایت خراسان رضوی شاهدیم .

ایشان مدارسی را در روستاهای برزنون ، طالبی ، بیدخال و عبدا... گیو سرولایت ساخته اند .

پدرشان مرحوم میرزا حسن صادقی، زمانی مدیر مدرسه‌ای در سرولایت بودند و نقشی اساسی در رشد و نمو فرهنگ منطقه داشتند .

پرفسور می گویند :

ما زمانی در علم حرف اول را می زدیم و اشاره می کند به این که کتاب های قانون و شفای ابو علی سینا قریب هفتصد سال در دانشگاه های اروپایی تدریس می شده و خیام در ریاضیات و نجوم ششصد سال از اروپا پیشی گرفته بود . چشم انداز پرفسور صادقی این است که باز هم این تاریخ پر افتخار تکرار شود .

پرفسور حسین صادقی
جراح حاذق قلب
مقیم کشور سوئیس

تازمانی که نیاز به مدرسه است
همه ما مسؤولیم

دکتر اسدا... میرزایی

دکتر اسدا... میرزایی، دیگر جراح قلب کشور و از افتخار آفرینان خطه ی کرمان است که علی رغم تمایل شخصی اش به ناشناخته ماندن، اقدامات خیر خواهانه ی او در مدرسه سازی درخشان تراز آن است که چهره اش را بیوشاند . دکتر میرزایی با احداث چندین واحد آموزشی در مناطق محروم و کویری استان های خراسان کمک های شایانی به تحقق اهداف سازمان نوسازی ارایه نموده اند .

سوته دلان چه می گویند؟

■ حبیب الله قفلی:

زیر بنایی ترین عامل توسعه ی انسان، آموزش و پرورش است.

■ غلامعلی رأفتی شبانی:

هدف رضای خداست نه برای شخص به خصوصی یا مکان ویژه ای ، اولویت در انتخاب محل نیاز بیشتر و استفاده بهینه از مدرسه می باشد.

■ علی باقرزاده «بقا»:

درختی است دانش که در سایه اش به آسودگی می توان آرمید ز دانش توان ماه را در نوشت به دانش توان کوه را ، دل برید

■ نیره السادات خیامی:

فوت همسرم واقعا خلاء بزرگی بود ، اما فقدان ایشان را مدرسه سازی برای من پر کرد و این کار تا زمانی که عمری باقی باشد و بودجه داشته باشم چه خودم و چه برادرم ادامه خواهیم داد.

■ علی محمد زین اوقلی:

من به تجربه آموختم دنیا کوهستان است و کارهای ما صدایی است که در این کوهستان می پیچد و به خود ما می رسد. مانند بوم رنگی که مسیری را پیموده و دوباره به دست صاحبش می رسد.

■ دکتر محمد رضا توکلی زاده:

آموخته ایم که در ساخت زیر بنایی ترین نیاز مملکت سرمایه گذاری کنیم.

■ خانم ناهید نصیری:

مدرسه سازی کاری نیست که یکی از افراد خانواده به آن مشغول باشد و دیگران خود را کنار بکشند. به نظر من مدرسه سازی به هر خانه ای که پا بگذارد دست و پای همه ی افراد خانواده را در کمند خود گرفتار می کند.

مهندس هدایت الله هاشمی نسب:

خیرین مدرسه ساز معماران انسازی اند

■ دکتر محمود صلاحی:

آموزش و پرورش استان در بخش خیرین از بالاترین نمره برخوردار است.

■ دکتر حافظی:

خیرین مدرسه ساز ستاره درخشان کشورند

■ دکتر جهانگیر فرخ:

استقلال و آزادی مملکت ، فقط از طریق آموزش و پرورش امکان پذیر است .

■ دکتر ناصر قفلی:

مهم ترین حرف مدرسه ی زندگی، خدمت به خالق یکتاست، اگر قرار باشد ارادت خود را به خالق متعال ارایه کنیم، باید خدمت به خلق او را مد نظر قرار دهیم.

■ دکتر رزماری قفلی:

هیچ وقت ندیدم، همسرم از کنار یک رفتگر یا کارگر شهرداری رد شود و کمکی به او نکنند. همان اول یادم هست که دوست داشت دست مردم را بگیرد.

■ مهندس حمید مستشاری:

تعویض جایگاه آموزش های فنی و حرفه ای با آموزش های نظری می تواند جامعه را از فقر ، بیکاری ، اعتیاد، یعنی تمام معضلاتی که همه از آن شکوه دارند نجات دهد.

■ دکتر فاطمه هادوی:

می خواهیم از فرصتی که نمی دانم چه قدر آن باقی است تا توان دارم استفاده کنم و کارهای خیر انجام دهم.

■ سعیداردکانی:

کسب رضایت پدرو مادر و دقت در نحوه ی اعمال و رفتار ، توفیق مدرسه سازی را برایم به ارمغان آورد.

■ دکتر دنیا فرخ

اگر بتوان گفت که عشق هم موروثی است باید بگوییم عشق به مدرسه سازی را هم پدرم زنده یاد دکتر فرخ برای من به ارث گذاشتند

■ دکتر حسینی نسب

کافی است انسان قدم اول را در مدرسه سازی بردارد فقط قدم اول مهم است و بقیه ی قدم ها خود به خود برداشته می شوند. اگر کسی باور ندارد می تواند امتحان کند.

■ دکتر سرافراز:

معلمان می بایست از این فضاهای ایجاد شده توسط خیرین بهترین استفاده را بکنند.

■ محمود خیامی:

من تا زنده ام مدرسه می سازم.

■ بدری وهاب زاده:

با دیدن دانش آموزان مدرسه ام، جای خالی دخترم را کمتر احساس می کنم.

■ زهرا رستگار مقدم :

من که کاری نکرده ام ، امید که اعمال خیر همسرم حاج آقای رفتی در آخرت دستگیر من و فرزندانم نیز باشد .

■ دکتر فلاح رستگار:

پشتیبانی و حمایت از سازمان آموزش و پرورش وظیفه هر ایرانی وطن پرستی است که به استقلال میهنش می اندیشد و امیدوارم خداوند توفیق بیشتری برای خدمت در این مسیر عنایت فرماید .

حسین هژبری:

مدرسه سازی بهترین مصداق عمل صالح است

■ دکتر منصوره غفرانی :

برای رفع کمبود ها یک عزم ملی لازم است و عزم ملی یعنی: من، تو، ما همه مسئول هستیم.

■ کبری کارگر:

خداوند قادر توانا از ثروتی که به انسان عطا فرموده، سهمی هم برای نیازمندان و انجام کارهای خیر در نظر گرفته و چه بهتر که این کار خیر ساختن مدرسه باشد.

■ پرفسور حسین صادقی:

تا زمانی که نیاز به مدرسه هست همه ی ما مسئولیم.

■ غلامرضا ملایی:

آن چه از مال که برای فرزندم که شب دامادی درگذشت اختصاص داده بودم، صرف مدرسه سازی کردم.

■ عثمان محمد پرست:

مدرسه سازی را از مناطق محروم به همراه دو تارم و جامعه ی یآوری شروع کردم و خاک پای خیرین مدرسه سازم

■ محمد بخشی فر:

بباید با ساختن مدرسه، سکوت و تاریکی فرزندان استثنایی را با روشنایی روز با امید پیوند دهیم.

■ اکبر ابراهیمی:

خداوند برکت دست دهندگی در راه خودش را به من بدهد، چیزی که هم آرامش و هم لذت دنیا دارد.

■ غلامرضا باقر زاده:

حیف است این همه استعداد، در کلاس های مخروبه و فاقد تجهیزات از بین برود.

اگر آموزش و پرورش درست شود مملکت درست می شود!

”خیر محترم جناب آقای نوید وهمسرشان“ آرام ومتین کنار یک دیگر قدم بر می دارند. واین با هم بودن نشانی از پیوستگی عمیق روحیشان است. حتی سوال ها را با هم وباتشابه ویک حس پاسخ می دهند وشاید به همین خاطر گفت وگو را به صورت مجزا ننوشتیم. بعد مصاحبه با خانم ”افشار نژاد“ یکی از بانوان خیر با سابقه لحظاتی را کنار کسانی گذراندیم که اشک ولبخندشان نشان از ایمان به راهشان دارد. راهی که در کنار هم انتخاب کردند وبایک دیگر در حال ادامه اش هستند. کوتاه از بزرگی کسانی می خوانیم که بزرگیشان را کوچک وحقیر می دانند.

چطور شد که در این راه قدم برداشتید وخیر مدرسه ساز شدید؟

زمانی که مرحوم حاج حبیب اله قفلی افتتاح اولین مدرسه اش بود. من آن جا تشویق شدم که در این راه قدمی بردارم. من زمینی در بلوار صد متری داشتم که روی آن می خواستم ساخت وساز کنم. زمان گود برداری زمین بود

وضعیت مدرسه سازی را چگونه می بینید؟

به نظر بنده نسبت به گذشته، توجهی که بوده کمتر شده است. وآن چنانی که باید از خیرین تقدیر و قدرانی برای ادامه ی راهشان نمی شود. هر چند خیرین با ز هم با عشقی که در وجودشان دارند در هر شرایطی به راهشان ادامه می دهند.

در مراحل ساخت مجموعه های آموزشی تا کنون با مشکلی روبرو بوده اید؟

نه ،اما برنامه ای که در گذشته برای حمایت از خیرین بود ومشارکت ۵۰ درصد در ساخت مجموعه آموزشی وحتى ۷۰ درصد در روستا ها بسیار برنامه نیک وپسندیده ای بود.

*** اکثر خیرین مجموعه های خود را به نام خود وباعزیزانشان می سازند نظر شما در باب نامگذاری مدارس چیست؟**

خیرین دوست دارند یادگاری از شون باقی بمونه هم برای خودشون هم برای نسل بعدشون. و اتفاقا این نامگذاری کار پسندیده ای برای تشویق هر چه بیشتر خیرین. هر چند آموزش وپرورش یکبار اقدام به تغییر نام مدارس کردو ونام مجموعه ای را که بنده ساخته بودم تغییر داده بودند که با پی گیری خودم و رئیس مجمع خیرین این مسئله رفع شد.

چرا احساس کردید که مدرسه سازی قدمی است برای پیشرفت کشورتان؟

زمانی که جامعه تحصیل کرده است می توان به آینده روشنش بیشتر امیدوار بود. دکتر ناصر قفلی در روز افتتاح مدرسه خانم رز ماری قفلی همسر آقای ناصر قفلی حرف شنیدنی زدند: که در ژاپن خانه ها کوچک است اما مدارس بزرگ و این محیط مدارس است که بچه ها رو به خودش جلب میکنه ودر خودش پرورش میده. واین یک حقیقت است که باید به آن توجه داشت.

از تاثیر مادی ومعنوی کارتان بگوئید؟

از نظر مادی نه تنها چیزی از ما کم نشده بلکه زندگیمان پر از خیر وبرکت هم شده است واین با تمام وجودمان در لحظه لحظه های زندگیمان درک می

من آن بالا ایستاده بودم وشاهد کندن زمین بودم که ناخودآگاه حال و هوایی خاص به من دست داد. از آن جایی که برادرم مهندس زمین بود ازش خواستم که دست نگه داره، همه متعجب بودند که چرا روز اول کار یک دفعه پیشیمان شدم. پول کارگران را تسویه کردم و رفته سراغ جهاد مدرسه سازی و این زمین رابه آموزش وپرورش تخصیص دادم. ودیستان وراهنمایی در کنار هم به نام خودم(محمد نوید) ساختم.

فرا تر از ایشار

■ طرح میقات

خیرین زائر بیت الله الحرام در بیرجند قبل از اعزام به مکه تعهد می نمایند ولیمه صفر حج را به احداث مدرسه تخصصی دهند و ولیمه را مختصر اجرا نمایند. از وجوه اهدایی این کاروان های اعزامی در مدت کمتر از دو ماه یک مدرسه احداث می شود که این فرهنگ در دیگر مناطق نیز اجرا شده و اینک به صورت یک طرح ملی در کشور اجرا می گردد.

■ بهترین میراث از آقای حسن شهر بابکی

کارگر حمای می باشند. یک واحد مسکونی ۱۰۰ متری در ناحیه یک مشهد خیابان خواجه ربیع دارند که در آن سکونت دارند و همین تنها داری شان را با شرایط سکونت مادام العمر در آن و انتقال آن بعد از مرگ به آموزش و پرورش.

■ مرحوم زهرا خسروی عنبران

خدمت گذار آموزش و پرورش بودند. ملکی را در حاشیه بلوار وکیل آباد که از اراضی اهدایی مرحوم ملک بود واگذار می نمایند و می گویند پس از مرگ مدرسه به نام حضرت زهرا نام گذاری شود که هزینه کفن و دفن و مراسم شان را نیز آموزش و پرورش می پردازند.

■ آقای ملایی

ایشان فرزند پسرشان در شب ازدواج فوت می کند، پدر تصمیم می گیرد هر آن چه را که قرار است به عنوان میراث به دیگر فرزندان بدهد برای پسرش مدرسه ای بنا کند تا همیشه نامش جاوید بماند.

■ مرحوم عبدالحمید زین اوقلی

مرحوم عبدالحمید زین اوقلی خواب می بیند ۳۰۳ دختر دارد. این خواب پس از سه سال به این گونه تعبیر می شود که در اولین مدرسه احداثی پس از سؤال از مدیر مدرسه که چه تعدادی در مدرسه ی من درس می خوانند پاسخ ۳۰۰ دانش آموز دختر را می گیرد که با احتساب سه فرزند دخترش همان تعداد فرزند دختر که در خواب دیده متصور می شود.

کنیم. هر چند ما نسبت به دوستان اطرافمان کاری نکرده ایم و همه آرزویمان تداوم این توفیق است.

با وجود همسران در کنار تان می توان فهمید که خانواده ی شما چه سهمی در همکاری دارد. نگاه فرزندان تان به کارهایتان چیست؟

فرزندانی از مشتاقان حضور در این راه هستند زمانی که من به بچه ها از تصمیمم گفتم اشک شوق در چشمانشان جمع شد و همه مشتاقانه منتظر سر انجام پروژه ها بودند.

آیا خاطره ای به خاطر دارید که تاثیر خاص بر روی شما یا اطرافیانتان گذاشته باشد؟

ما شب های ماه رمضان افطاری می دادیم. من تازه قلبم را عمل کردم و بعد عملم بود که فعالیتم را محدودتر کردم. تقریباً چهل نفر از آقایان بودند و صحبت از فعالیت های مدرسه سازی بود. پس فردای مهمانی یک سرهنگ بود که با هم در پارک ورزش می کردیم برایم تعریف کرد؛ شب خواب دیدم با هم رفتیم کوه کنار کوه یک رودخانه است و گودالی بود که من داخلش افتادم و پر از سنگ بود که نفسم در نمی اومد آن جا با تمام وجود خدا رو به ائمه اطهار و جدم قسم دادم که نجاتم بده. که یه دفعه از بالای سرم صدایی اومد وقتی دقت کردم دیدم صدا میگو دستت رو بده به من و دیدم اون صدا شما هستید. و نجاتم دادی (بغض و اشک آقای نوید مانع از ادامه حرفشون میشه)

چند لحظه ای سکوت می کنم تا آقای نوید و همسرشان آرام شوند. بعد از این اون سرهنگ کمک های خودش برای بچه ها ارایه داد. و با دکتري بود که بعد پولی را آورد داد به من و گفت نذر کرده بود که اگر به ریاست بیمارستان برسه، مقدار پولی را برای این راه خرج کنه. (چشمان پر از اشک آقای نوید نشان از حکایت های بسیاری می داد که ایشان در طی این سال ها خلوص و عشقشان شاهد آن بوده اند.)

آیا پیشنهادی دارید که می تواند در تسریع روند مجموعه های خیرین مدرسه ساز موثر باشد؟

من پیشنهاد می کنم که خیرین در کنار ساخت مدرسه به وضعیت دانش آموزان مدارس هم توجه داشته باشند. چراکه در تمامی آن مناطقی که مدارس ساخته می شود شدیداً فقر اقتصادی و فرهنگی حاکم است. و چه خوب است که خیرین نیز به وضعیت بچه ها توجه نشان دهند. من خودم برای بچه ها سعی می کردم از لحاظ پوشاک و تغذیه توجه نشان دهم و برای همین اکثر در جریان معضلات و حشمتناکی بوده ام. دختري که به علت فقر به یک مرد افغانی فروخته شده بود. و با خانواده ای که حتی توانایی پرداخت بهای اندک پیک نوروزی را نداشته اند و پدری که دیر به خونه میاد تا بچه ها بخوابند و یاد گرسنگیشون نیفتند. وجود پایگاهی برای کمک به بچه ها کمک شایانی به ادامه تحصیل و تحقق هدف خیرین یعنی اشاعه فرهنگ در جامعه می شود.

کلام آخر برای کسانی که هنوز تصمیم نگرفته اند در این راه قدم بردارند؟

فقط میتونم بگم امیدوارم خدا زودتر توفیقشان بدهد. چراکه لحظه ای شک ندارم که بودن در این راه به اراده اوست. چند وقتی زمانی که سوار تاکسی شدم، مردی اومد جلو و گفت: آقای نوید. گفتم بله، شما؟ مرا بوسید و گفت من شما رو می شناسم شما مدرسه ساز بزرگی هستید. من مصاحبه هاتون خوندم و خیلی دوستتون دارم. مطمئن باشید این راه هم باعث شان و عزتتان در دنیا می شود.

یادی از مرحوم حاج حبیب الله قفلی

رئیس فقید مجمع خیرین مدرسه ساز استان

تقی چون در کودکی پدر خود را از دست داده بود و توسط برادرش بزرگ شده بود به آقا بزرگ شهرت یافته بود. آقای قفلی از بنیان گذاران شرکت سهامی کاروان رضا و مدیریت عاملی شرکت را به عهده داشتند که با مدیریت شایسته خود نظم و انضباطی خاص به صنعت حمل و نقل مسافر و بار در استان خراسان داده بودند. که نگارنده خود شاهد این مسئله در زادگاهم بیرجند در دهه ۵۰ بوده ام، سرویسهای مسافربری شرکت قم با پایین ترین تعرفه در بین دیگر مسافربری ها هر نیم ساعت برنامه ریزی شده بود و با هر تعداد سرنشین به طرف مقصد حرکت می نمود و حتی صندلی مسافرانی که به دلایلی از اتوبوس جا مانده بودند تا مقصد خالی بود و با توجه به متضرر شدن و پرداخت حق و حقوقات رانندگان و عوامل اجرایی نظم خاصی در شرکت حکم فرما نموده بودند. که این موضوع در پیشرفته ترین بنگاههای مسافربری هوایی و زمینی هنوز دارای اشکال و چالش است.

مرحوم حبیب اله قفلی پس از بازنشسته شدن مدرسه سازی را پیشه اصلی خود قرار داده بود.

و اما... در یکی از روزهای پاییز ۱۳۷۱ دو مرد بلند قامت با چهره ای مصمم (حاج حبیب الله و دکتر ناصر قفلی) وارد اتاقمان می شوند که پس از تبادل نظر و پرس و جو پیرامون نیازهای آموزش و پرورش و طرح سؤالاتی فنی نیت خیر خود را بازگو کردند.

از همان ابتدای امر آینده نگری و وسعت تفکر و اندیشه شان محرز بود. پس از دور روز همراهی ایشان در نواحی مشهد محرومترین منطقه از نظر کمبود فضای آموزشی را نشانه می روند و تصمیم می گیرند در قاسم آباد (ناحیه ۶ مشهد) که در آن زمان کمتر از انگشتان یک دست مدرسه ساخته شده بود را انتخاب نمودند. روز سوم نسبت به عقد قرارداد یک مدرسه ۱۲ کلاسه اقدام و روز بهره برداری را نیز در همان جلسه تعیین می نمایند (ولادت حضرت علی (ع)) که در آن زمان گام چارت (برنامه زمان بندی) در پروژه های عمرانی کمتر مرسوم بود ولی این مدیران کار کشته مجاب نمودند این مهم می بایست در همین فاصله زمانی انجام شود. مقرر شده بود اولین مدرسه بنام پدر قفلی (عبدالحسین قفلی)

نام گذاری شود که در چند روزی مانده به تحویل مدرسه به لحاظ کسالت مادر و شادی این عزیز در زمان حیات تصمیمشان عوض می شود و اولین مدرسه رابه نام مادر قفلی تقاضای تغییر نام می دهند.

(از کارهای منحصر به فرد برادران قفلی دعوت از دیگر دوستان و آشنایان در افتتاح مدارس بود که چند ماه قبل بلیط رفت و برگشت هواپیما نیز تهیه می شد که برکات آن نیز در

شادروان حاج حبیب اله قفلی در پانزدهم خرداد ۱۳۱۰ در حوالی کوچه های منتهی به بارگاه ملکوتی علی ابن موسی الرضا (ع) در مشهد مقدس در یک خانواده مرید اهل بیت دیده به جهان گشود. پدرش مرحوم عبدالحسین قفلی از معتمدان بنام مشهد بود که در سال ۱۳۳۷ به دیار باقی شتافت و در صحن عتیق بارگاه ملکوتی علی ابن موسی به خاک سپرده شد. ولی مادر (بی بی سلطنت) تا ۱۱ سال پیش در قید حیات و بسیار مورد توجه و محبت فرزندان بود. دو دختر و چهار پسر دیگر اعضاء خانواده مرحوم عبدالحسین قفلی بود. (مرحوم علی - مرحوم حبیب اله - دکتر ناصر - دکتر منصور - مهندس حسین - بی بی مریم و بریچهر) مرحوم حبیب اله در خاطراتش نقل می کرد نوجوانی ۱۳ ساله بودم که به همراه برادر بزرگترم به یک اردوی دانش آموزی رفته بودم که در یک اتفاق بسیار ساده در جلوی رویم برادر ۱۶ ساله ام زمین می خورد و جان می سپارد که از آن به عنوان تلخ ترین خاطره زندگی شان همیشه یاد می کردند و پدر نیز به واسطه این مصیبت بسیار متالم و افسرده می شود که یکی از دلایل عمر کوتاه پدر را نیز تاثیر این حادثه در زندگی خود می دانست. حاج حبیب اله به سبب فوت زودهنگام پدر سرپرستی دیگر اعضاء خانواده را به عهده گرفت که برادران و خواهران نقش پدرگونه ایشان را بارها اذعان می نمودند و تحویل و پیشرفت خود را مادیون این عزیز می دانند.

انگیزه مدرسه سازی در ذهن حبیب اله از جایی شکل می گیرد که ایشان به همراه پدر هنگام عبور از میدان طبرسی مشهد چشمشان به تابلو دبیرستان حاج تقی آقا بزرگ می افتد که پدر آرزو می کند که اگر تمکن مالی می داشت همچون حاج تقی آقا بزرگ در راه خیر پیشقدم باشد. (حاج تقی از تجار و مالکین مشهد که در ابتدا شغل پوست فروشی داشت زمین های زیادی را در اطراف دبیرستان و راه آهن و خیابان طبرسی مالک بود. وی بخشی از زمین های خود را برای احداث دبیرستان در اختیار اداره فرهنگ مشهد قرار داد. حاج

ابتدایی در منطقه الهیه و احداث مشارکتی اردوگاه دانش آموزان استثنایی در شهر مشهد بود که دغدغه احداث این فضای منحصر به فرد در ایران تمامی وقت ایشان را به خود اختصاص داده بود که سه فاز آن احداث و آماده تحویل می باشد و اگر حافظه یاری دهد مجتمع آموزشی ورد آورد تهران تعدادی از مدارس روستاییاستانهای گلستان، مازندران و سیستان و بلوچستان از آخرین یادگارهای ایشان و برادران گرامشان بود. مرحوم قفلی در مراسم افتتاحیه ها وقتی پشت تریبون قرار می گرفت معمولا با حمد خدای تبارک و صلوات بر محمد و آل محمد (ص) آغاز سخن می کرد، ایشان صدای رسائی هم داشت که کمتر نیازمند استفاده از میکروفون بود و در صحبتهایشان اشاره داشت به اینکه «اطلب العلم من المهد الی اللحد» ز گهواره تا گور دانش بجوی و می گفت احادیثی از این قبیل به ما می آموزد که علم دارای چه پایه و ارزشی در اسلام است و وظیفه مسلمین را در این خصوص روشن می کنند. و اشاره دیگر ایشان این بود که ما روزی از دارالممر به دارالمقر خواهیم رفت پس چه خوبست که توشه آخرت خویش را با دست خود و از قبل مهیا و آماده کنیم. و این شعر را همیشه در گفتگوهایشان زمزمه می کردند:

راحت دنیا کلیدش ترک دنیا کردن است
کار دنیا نیک و بد را جمع و منها کردن است
بهبتر از صد باغ خرما وقف کردن بعد مرگ
دانه خرما به دست خویش اهداء کردن است
چاره ساز مشکل ما موقع درماندگی
یک گره از مشکل بیچارگان وا کردن است
وقت تنگ است و مجال توبه کردن هست کم

اندک زمانی مشهود بود و تعداد زیادی از مدعوین به خیل مدرسه سازان می پیوستند.

در حین ساخت مدرسه هفته ای یک بار به اتفاق بر سر کارگاه حاضر می شدیم، هیچ گاه دست خالی نمی آمدند و چند جعبه شیرینی به همراه می آوردند و بین کل کارگران مدرسه تقسیم می نمودند و از دیدن پیشرفت کار بسیار خوشحال می شدند، چند لحظه ای در محوطه مدرسه می نشستند و احساس خود را از تماشای و تغییرات به وجود آمده را همچون رشد فرزند خود بیان می نمودند.

معمولا پس از اتمام پروژه کلنگ مدرسه بعدی نیز به زمین زده می شود که با همان برنامه قبلی می بایست در روز میلاد حضرت علی (ع) یا تولد حضرت امام رضا (ع) به بهره برداری برسد در همان منطقه طی ۵ سال، ۵ مدرسه بزرگ ۱۲ کلاسه به همراه سالنهای چند منظوره و کتابخانه احداث نمودند. پس از تشکیل اولین مجمع خیرین در استان خراسان به پیشنهاد طرح

ساماندهی مدارس روستایی گرایش ایشان به سمت مدارس روستایی بیشتر که در اولین قدم شهرستان سریشه در جنوب خراسان را مدنظر قرار داده و در کمتر از ۶ ماه تمامی نیاز به مدرسه روستایی در این منطقه محروم توسط ایشان و دوستانشان مرتفع گردید. در گام بعد پس از مکانیابی و نیاز سنجی به شهرستان فریمان، تربت جام، صالح آباد تمامی مدارس روستایی مورد نیاز ساخته شد. احداث مدارس روستایی کلات، طرهبه، احمد آباد، ششتمد، بجستان از دیگر اقدامات مستقیمی بود که توسط مرحوم قفلی به بهره برداری رسید و همه مدارس نیز بنا به پیشنهادشان بنام امام رضا (ع) نام گذاری می شود.

علاوه بر فعالیتهای ذکر شده آخرین اقدامات بنیادی ایشان احداث ۲ باب مدرسه استثنایی، ۲ باب مدرسه راهنمایی و

زندگی مرحوم حاج حبیب ا... قفلی به روایت فرزند کوچک

ای دریغا کز جفای روزگار رفت از کف خیری پرهیزگار همچو او دیگر نباید در وجود او برفت و رفت با او هر چه بود

در حالی که گریه مجالش نمی دهد و در شوک عمیقی فرو رفته می گوید: هیچ منطقی را نمی پذیرم بوی عطر وجودش در هر سانتیمتر خانه به مشامم می رسد و نبودنش را هنوز باور ندارم. هر لحظه به سراغ اتاقش می روم و لوازم شخصی اش را کنترل می کنم (فنجان شیر، لیوان چای و ...)

پدر را از صمیم قلب دوست داشتم و هرگز کلمه مرحوم را قادر نیستم برایش به کار ببرم. در طول عمر یک صدای بلند از پدر نشنیدم. گرچه به زبان هیچگاه قربان صدقه نمی شدند ولی در عمل و رفتار کاملاً مشخص بود که چقدر عاشق فرزندان و نوه ها بودند. گلناز خانم می گویند چند روز پیش به اتفاق مادر سر مزارش رفته بودیم که متوجه شدیم ۴ کودک از بچه های متوفی قبر پهلویی مشغول بازی روی قبر پدر بودند و در افکار کودکان غرق شده بودند و اسباب بازی های خود را پهن نموده بودند، بدون هیچگونه عکس العملی اجازه دادیم به بازی شان ادامه دهند چون احساس کردیم پدر صدایشان را می فهمد و برای بچه ها احترام خاصی قائل است.

❖ وقتی از گلناز خانم می پرسیم چه توصیه ها و راهنمایی هایی در خانه داشتند؟

می گوید: بسیار زیبا و شیوا در قالب اشعار پر معنی و کوتاه نصایح و پندهای آموزنده را بیان می کرد. حتی در آخرین ملاقاتهایم در بیمارستان همه را به همدلی و وحدت توصیه می نمودند و هرگز طی این چند سال آخر پیرامون تعیین تکلیف ماترک و نحوه خاک سپاری و مراسم در هیچ شرایطی سخن نگفت و هر چه تقدیر بخواهد را توصیه می کرد و زندگی ساده و فاقد تجملات را انتخاب کرده بود.....

ای دریغا کز جفای روزگار رفت از کف خیری پرهیزگار
همچو او دیگر نباید در وجود او برفت و رفت با او هر چه بود

بارها در تمامی افتتاحیه ها ایشان را ملاقات کرده ام بسیار علاقمند به پدر و مادر، علاقه شدید به پدر و مادر باعث شده گلناز خانم خانه اش را می فروشد و در چند متری خانه پدری خانه ای می خرد که به اقرار خودش این نیز او را اغنا نمی کند و ترجیح می دهد در همان خانه ی پدری زندگی را ادامه دهد و از این به عنوان یک قسمت مقدس یاد می کند.

از او می پرسیم چه جوی در خانه پدری حکم فرما بود؟ می گوید ماسه خواهر و یک برادر هستیم. محمد آقا فرزند اول که ۵۷ سال سن و خواهران مهناز و فرحناز و من که پشت سرهم بودیم و محیط خانه محیطی لطیف و بسیار عاطفی و با آرامش و کانون محبتی به تمام معنا و احترام خاص به پدر و مادر و سرسوزنی مشکلی نداشتیم. روز پدر یا تولدشان آرزو

داشتیم دستشان را بوسیم که هیچگاه اجازه این کار را به ما نمی دادند و می فرمودند ما را محروم از بوسیدن دست حضرت علی (ع) نکنید برادر و خواهران گرچه فرسنگها از ایران دور بوده ولی از ابراز قدر دانی از پدر و مادر کوتاهی نمی کردند و حداقل سالی دو تا سه بار می آمدند و از طریق تلفن مرتب در تماس بودند. ادامه می دهد از هر گوشه ی خانه و هر سانتی متر آن خاطرات پدر را می بینم. قریب دو ماه نشستن در کنار تخت بیماری پدر و نگاه کردن به او را هرگز از خاطر نخواهم برد.

مطالب نگارش یافته به اختصار تهیه شده چون خود مرحوم هر گاه از طرف سازمان نوسازی که قصد ثبت خاطراتشان بود و مخالفت می نمودند و سعی داشتند کارها و شرح زندگی پر ثمرشان نزد خود و خالق شان بماند. این مختصر صرفاً با مجوز از خانواده گرامی به عنوان کسی که طی ۱۷ سال آشنایی و همکاری با ایشان تهیه و تقدیم به علاقمندان آن فقید سعید می نمایم.

محمد حسین علیزاده

سعدیا مرد نکونام نمیرد هرگز ...

دکتر فرخ اولین مدرسه خود را در سال ۱۳۴۱ در روستای برگل جنب کشف رود بنا کردند و از تاریخ ۷۷/۹/۱۷ با تشکیل اولین مجمع خیرین مدرسه ساز خراسان در سطح کشور فعالیت خود را آغاز کرد، مجمعی که از بدو آغاز فعالیت آن تا ۸۵/۱۲/۱۴ به ریاست شادروان دکتر جهانگیر فرخ همیشه حرف اول را در مدرسه سازی در سطح کشور می زد.

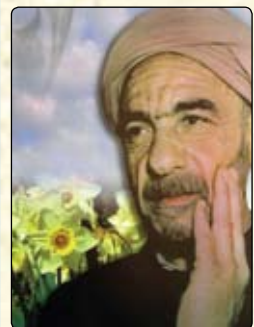
مرحوم محمود براتیان رئیس اسبق هیئت مدیره شرکت زنیط، معتقد بودند نفت ما، معادن ما ثروتهای ما نیستند. ثروتهای ما سرمایه های انسانی ما هستند که در سایه تعلیم و تربیت شکوفای می شوند.

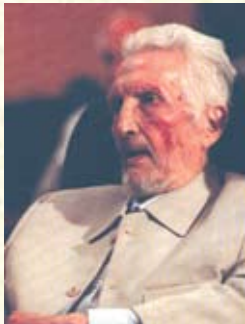
مرحومه بی بی صفیه حبیب الهی فرهنگی بازنشسته ای که در زمان حیات خویش اقدام به ساخت یکباب دبیرستان ۴ کلاسه در روستای سنگ بست فریمان به نام مادرش مرحومه بی بی عذرا حبیب الهی و یکباب دبستان ۶ کلاسه در روستای اسماعیل آباد تبادکان به نام پدر مرحومشان سید ابوالقاسم حبیب الهی نمود.

مرحومه سلطان حدیدی پور در ۸۲/۱۱/۲۵ روی در نقاب خاک کشید خانمی از جرگه فرهنگیان فرهیخته او عمری ۹۰ ساله را گزراند و اولین مدرسه خود را در سال ۱۳۷۹ و در روستای سرزه سریش و مدرسه دوم را در کلاته بجدی بیرجند ساخته است.

مرحوم حاجی عابدزاده بنیان گذار حسینه مدرسه قبل از انقلاب در مشهد مقدس به تعداد ائمه اطهار و معصومین به نام مبارکشان چهارده بنا احداث نموده اند.

مرحوم بجستانی مقدم مرد کار بود و عمل . یک عمر تلاش و مجاهدت و فداکاری او را به انسانی والا و ارزشمند بدل ساخته بود. او برای کوشش حد و مرزی قائل نبود و دوست داشت تا پای مرگ فعالیت نماید. می گفت «آرزو دارم تا آخر عمر سالم باشم، سرپا باشم، ایستاده بمیرم نه خوابیده»

روان شاد احمد دادگر مقدم . این فرهنگی فرهیخته به بهانه خدمت و محبت به هموعان و همشهریان خویش دست به احداث بنای یک باب کتابخانه زد. روان شاد احمد دادگر مقدم در تاریخ دهم اسفند ماه سال ۱۳۸۱ حین بازدید از پروژه دعوت حق را لبیک گفت و ادامه کار به دست توانای همسر وفادارش سرکار خانم طلعت کفایش به پایان رسید

مرحوم محمد باقر بهزاد اعتقاد داشتند استعداد های خوبی در روستاها داریم که به دلیل نبود امکانات از بین می رود و مدرسه سازی کاری است که به رشد و شکوفایی استعدادها می انجامد. ایشان در زمان حیات ۵ واحد آموزشی و یک سالن ورزشی در منطقه محروم جلگه رخ احداث و اهداء نمود.

شنبه بیست و یکم دیماه سال ۱۳۸۷ به فاصله ی سه روز بعد از عاشورای حسینی شادروان حاج علی اصغر توکلی زاده خیر مردم دار، مهربان و کار گشای خلق دعوت حق را لبیک گفته و جان به جان آفرین تسلیم کرد .

مرحوم اژدری افشار و بانو یکباب مدرسه در منطقه طریقه میسازند و سال بعد به دیار باقی شتافتند.

**چراغ زندگی مرحوم افشار
نژاد به ظاهر خاموش شد
و اکنون فرزندان شان
بر آن هستند تا این راه را
ادامه دهند.**

**با خیر مدرسه ساز
بانو شریعه افشار نژاد**

■ اکثر خیرین مجموعه های خود را به نام خود یا عزیزان شان می سازند، نظر شما در این باره چیست؟
این کار یک خاطره است که از انسان باقی می ماند، وقتی بچه ها به کار من و پدرشان نگاه می کنند از این یادگاری ها لذت می برند و سعی می کنند ادامه دهنده ی این راه باشند.
■ نگاه فرزندانمان به کارهایمان چیست؟

بچه ها همیشه همراه من هستند، من و همسر من همیشه بچه ها را در کارهای مان شریک می کردیم تا یاد بگیرند، تأثیر این کارها بر روی بچه ها مثبت و زیاد است، با توجه به این که امروز مردم کمی سخت تر از گذشته به یک دیگر کمک می کنند، در گذشته ما حاضر بودیم خودمان نان نخوریم اما همسایه مان گرسنه نماند.
■ در طی این سال ها همراهی با مرحوم افشار نژاد برای ساخت

مجموعه های آموزشی متعدد آیا خاطره ی خاصی دارید؟
زندگی از اول تا آخرش همه خاطره است، زندگی من هم با همه ی فراز و نشیب هایش، دفتری از این خاطرات است، من و همسر من ساختیم تا درسی باشد برای بچه های مان، اولین مدرسه ای که ساختیم مربوط به سال ۱۳۴۲ در یک نقطه دور افتاده است که دبستان بود و حمام و مسجد، همیشه در ساخت و سازها کنار هم بودیم، بر سر در بنای حمام نوشتیم که: این بنا به پاس ۲۰ سال سیگار نکشیدن ساخته شده است و به مردم این روستا تقدیم می گردد، برای مسجد از یزد فرش خریدم و همچنین واعظی را گذاشتم تا به بچه ها مسایل اسلامی را آموزش بدهد، همه ی خاطرات من با همسر من از این گونه است، به تربیت فرزندانم افتخار می کنم و به خاطر وجودشان خدای را شاکرم.
در گذشته، ما حاضر بودیم نان نخوریم اما همسایه مان گرسنه نماند.

■ برای کسانی که هنوز تصمیم نگرفته اند در این راه قدم بردارند، چه حرفی دارید؟
تنها می توانم بگویم آن هایی که به فکر دنیا هستند این کار برای شان معرفیت به همراه دارد و آن هایی که به فکر آخرت هستند برای شان سرانجام نیک به همراه دارد و این کار در این دنیا عزت و در آن دنیا سربلندی دارد، و باز هم اشک پهنه ی صورتش را خیس می کند.

بعد از اتمام سخن، دخترش می گوید: شریعت نامی است که سر عقد به مادر دادند، پس از دیدن صفحات آلبوم، نادره فرزند ارشد خانواده می گوید: هر آن چه به نام پدر می بینید با همدلی مادر ساخته شده است. راهی که در سال ۱۳۴۲ آغاز شد و در سال ۱۳۷۸ به این جا رسید.

در کافی شاپ هتل هما ملاقاتش می کنیم، پیر تر از آن است که تصور می کردم، اما هنگامی که روی صندلی چرخ دارش سخن آغاز می کند، همچنان ذکاوتش عمیق و هوشمندانه است، او عکس هایی از همسرش را به همراه دارد، مردی که او را دوستش می داند نه همسرش و به خاطر هجر همیشگی اش اشک در چشمانش حلقه می زند، او شکوه گر جدایی و تنهایی است. از زمان کودکی اش می گوید که ... کلام مان با حضور سه دخترش (نادره، ناهید، نادیا) قطع می شود که به جمع ما پیوسته اند، فرزندان که تمام وجودشان سرشار است از عشق به پدر و مادر، کسانی که خود وارثان این عشق بودند، آلبوم های همراه شان یادگاری بودند از فعالیت نیک پدر و مادر که هر برگش نموداری بود از انسانیت و چگونه زیستن.

■ از خودتان بگویید، از آشنایی و ازدواجتان با شادروان علی افشار نژاد؟

به هنگام تولد و موقع بریدن بند نافم، چون اتاق روشن شده بود، خاله ام به مادرم گفته بود: این دختر خوش قدم است و عروس من. از آن زمان من عروس خاله ام شدم، تا این که در ۸ سالگی با ایشان ازدواج کردم.

همسر مرحومم، تنها همسر من نبودند بلکه دوست و یارم بودند تنها آزردهی خاطر من در این روزها نبود اوست که موجب تنهایی و دلتنگی ام شده است، هر دو در کنار هم تصمیم می گرفتیم و کارها را پیش می بردیم و حاصل زندگی، همین سه دختر و یک پسر به نام «نادر» است که به وجودشان افتخار می کنم.

■ چه شد که شما و مرحوم همسرتان از بین تمامی امور عام المنفعه مدرسه سازی را انتخاب کردید؟

مدرسه سازی امری است که شاید بین دیگر امور خیر بیشتر مورد نیاز است به خصوص این که همه ی امید ما در این است که فرزندان مان با قدم گذاشتن در راه علم، افراد نیک سرشتی شوند، من و همسر من هم امید داشتیم که همه ی فرزندان کشور عاقبت شان چنین شود برای همین این راه را عاشقانه برگزیدیم.

■ وضعیت مدرسه سازی را چگونه می بینید؟
به واسطه ی بیماری و پا گذاشتن به سن کمتر می توانم در جریان امور مربوطه قرار بگیرم، اما گاهی از فرزندانم و بقیه در جریان ساخت مدارس اطرافیان هستم و خوشحالم که هنوز این فرهنگ در بین ما دارای اهمیت است، امیدوارم همیشه این راه پر از افراد نیک باشد که راه را برای فرزندان کشور مان هموار می کنند، امیدوارم از این مدارس بزرگانی برای کشورمان بیرون بیایند.

عجز قلم

کتاب و قلم دو بار دیرین بی منت و تکلف، آن یک در گوشه ی قفسه و آن دیگری گاهی کنار میز و گاهی در جیب جای چندانی نمی گیرند و هزینه ای هم طلب نمی کنند، حتی توقع نوازشی هم ندارند، هر گاه به سراغ شان رویم با گشاده رویی پذیرای مان هستند و هر گاه دست نیاز به سوی شان دراز کنیم برای همدلی لحظه ای درنگ روا نمی دارند.

دیشب کتاب «زنده ی عشق» زندگی نامه شاد روان دکتر فرخ را مطالعه کردم و سپس به سراغ ویژه نامه ی نهمین جشنواره ی خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی (بهار ۱۳۸۶) رفتم که بسیار جذاب و پربار بود در صفحه ی ۱۹ مطلبی توجهم را جلب کرد که آن را دو بار خواندم و در برابر عظمت بانو «صغری بداع آبادی» به احترام ایستادم، قلم را به یاری خواستم و یک بار هم مطلب را از

ابتدا تا انتها در گوشش خواندم و گفتم: می توانی کمکم کنی؟ بر خلاف همیشه که داوطلبانه پای پیش می نهاد و افکار در هم بر هم مرا با جابه جایی واژه ها پرواز می داد، این بار به نشانه عجز سر به زیر انداخت که: به راستی بانویی بی چیز و دردمند، معیل و بی سر پرست که می تواند پانزده میلیون تومان زندگیش را از خاک به افلاک رساند، چگونه به عسرت می سازد و خونبهای فرزندش را هدیه می کند تا در روستایش مدرسه ای بسازد، برای چنین زنی چه می توان نوشت، حتی کلمات عشق و ایثار هم حقیر می نماید، بایستی ادبا و فرهیختگان درد آشنا دست به کار شوند و لغتی و جمله ای در خور ابداع کنند.

بی شک کار همه نیکو کاران به ویژه خیرین مدرسه ساز با دیدگاهی چنین وسیع نزد پروردگار جایگاهی رفیع دارند اما همت این زن روستایی که شاید خودش هم از نبود فضایی برای آموختن رنج فراوان برده و به قدر و منزلت دانش پی برده، چیز دیگری است که به گمان من این مدرسه قداستی خاص دارد که مسلماً آیندگان در باره دانش آموزان و معلمین آن خواهند نوشت، پس مرا معذور بدار که ناتوانم و شرمنده. منطقی قلم به قدری محکم و مستدل بود که لب از خواهش فرو بستم و فی البداهه سرودم که ...

«بداغ آبادی» ای بانوی دانا	کبیری گر چه داری نام «صغری»
کدامین مدرسه آموختت درس؟	کدام آموزگارت گفته: انشا؟
که شرح عشق را از نو نگاری	نه بر دفتر که بر اوراق دل ها
تو می دانی از این کاری که کردی؟	چه شور افکنده ای در خلوت ما؟
بنای مدرسه کردی ز ایثار	کلاس درس از خشت تمنا
نهال بوستانت را شکستند	بهایش بود اندک لیک زیبا
تو هم بخشیدی آن را در طریقی	که آنجا مردگان کردند احیا
چو بی دانش کسان از مردگانند	چراغ راه کشتی بهر فردا
درد ای نیک زن ای آهنین عزم	که رفتی تا خدا تا عرش اعلا

فرزند امانت خداست و ...

فرزند امانت خداست و به خدا بر می گردد و این تنها راهی بود که می توانستم نامش را زنده کنم و صدقه ای جاریه همراهش نمایم.

این سخنان زنی به ظاهر سالخورده است که تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره) روزگار می گذراند.

فاطمه حسین پور به واقع بلند همت زنی است که از تمامی تعلقات مادی و دنیوی گذر کرده و علی رغم نیاز شدید مالی، دبه فرزند از دست رفته اش را برای ساخت مدرسه ای هزینه کرده تا نام فرزند بیست ساله اش علی اکبر جاهد را زنده نگه دارد.

او زنی است که دکتر جهانگیر فرخ رئیس فقید مجمع خیرین مدرسه ساز در یکی از جشنواره های استان او را به بالای سن برد و در مقابلش سر تعظیم فرو آورد و سپس خطاب به جمعیت چنین گفت:

آفرین بر ایشان که براستی خیر هستند زیرا تمام آن چه را که داشتند برای مدرسه سازی هدیه کردند.

ضمیر روشن تو، حاج احمد...

این قدر آدم
می شناسم که پول
های درشتشان،
چشم های شفاف
و سیاهشان را
کور کرده است
و تو به این اراده ی
بزرگ رسیدی
که بینا شوی

حاج احمد سلام. نمی دانی تو الان کجا هستی و نمی دانم صدای مرا می شنوی یا در خلوت دلنشین خود غرق ملکوتی. نمی دانم حاجی، اما مطمئنم هر جا نفس می کشی آسمان آبی تر و زمین سبز تر است. از آن نوع سبز و آبی که تو فقط آن را می بینی و نه این مخلوقات به ظاهر بینا

حاج احمد کجایی که با هم به کلاس درس برویم و تو همه ی آن چه را که می بینی برای من توضیح دهی. دستم را بگیری و با خود به کوچه های ناشناخته ی غربت ببری. این بار و همیشه بار تو راهنمای من باشی. تو عصا کش من باشی. توسالار من باشی.

این قدر آدم می شناسم که پول های درشتشان، چشم های شفاف و سیاهشان را کور کرده است و تو به این اراده ی بزرگ رسیدی که بینا شوی. که بفهمی وقتی با طناب داخل چاه می شدی چه قولی به خدا دادی، آه حاج احمد خدادادی، تو همانی که با روزی شش قران مغنی بودی و در عین حال آرزویت ساختن یک مدرسه بود.

حاج احمد! تو را به خدا چشمهایم را قبول کن تا لا اقل آن ها به بهانه ی تو بهشتی شوند. تو اگر ببینی در کوچه پس کوچه های غربت شهر من کودکان بی سرپرست چگونه در اندوه و حسرت یک کتاب پرپر می زنند. تو اگر ببینی چگونه بچه های دمپایی به پا کرده با یک لا پیراهن وصله وصله با کیسه پلاستیکی (مثلا کیف) و با گونه های از گرسنگی پریده رنگ به کلاس می آیند و می لرزند. تو اگر ببینی وقتی باران می آید چگونه کتاب های درسی و صفحه ی تصمیم کبری پر از گل ولای می شود و بچه ها نمی توانند بخوانند که بالاخره کبری چه تصمیمی گرفت.

تو اگر ببینی وقت یخ بندان صورت های پریده و یخ زده ی بچه ها چه اندوهی دارد، شاید هرگز حتی در دل آرزوی دیدن نکنی.

حاج احمد تو اگر ببینی دق می کنی. حالا که نمی بینی این قدر معصوم و بزرگی که دارائیت را می دهی و مدرسه می سازی. تو اگر می دیدی و دارایی برایت نمانده بود چه می کردی؟

پس چشم های من فقط به درد خودم می خورد که ببینم و بگذرم. تنها به درد من می خورند. نه تو که به واسطه ی صداقت وجودت مردانه کار کردی، مغنی شدی، آبنبات ساز شدی، آسیابان شدی، کار کردی و زره زره روی هم گذاشتی و در آخر همه را دادی و مدرسه ساختی.

حاج احمد خدادادی دست های مرا بگیر و عصا کش من نابینا باش. ای روشن ضمیر!

بود و آتشی که سوسو می زد و... زن لبخندی بر لب داشت و چشم هایش چنان مهربان بود که ناخودآگاه لبخندی زدم .

داشتی کجا می رفتی؟
از مدرسه میومدم... از امیر آباد!!
مگه روستای خودتون مدرسه نداره؟
نه... دانش آموز خیلی داره اما همه باید برن امیر آباد.....

من می خوام برم خونمون.
بعد ها آن زن را بارها دیدم آن سال و سال های بعد به روستای ما آمد ، مدرسه ای در روستای ما ساخت آن اوایل من نمی دانستم او معلم است اما او معلم ما شد و لبخندش هرگز از لبهایش نرفت .

حالا سال ها از آن زمان می گذرد من معلم شده ام و در روستای خودمان تدریس می کنم مدرسه ما چند پایه است ، بزرگ است ، زیباست ، تا دیپلم را در همین جا می خوانند ما اگر چه لطف بی دریغ او را هرگز از خاطر نمی بریم اما هرگز از پا نایستادیم .

هرسال مدرسه را گسترش دادیم و همه این را مدیون آن زن هستیم ، زنی که کم از دهقان فداکار نمی آورد زنی که با آمدنش بهار را می آورد ، مهر را می آورد و محبت را ... هرگز خاطره ی آن روز برفی از خاطرم نمی رود و آرزویم این است که روزی مدرسه بسازم.

به چشمان خیسم نگاهی کرد. نشست با انگشت کوچکش اشک هایم را پاک کرد و با انگشت های دیگرش موهایم را زیر چارقدم پنهان کرد .

صورتتم یخ زده بود . به چیزی جز گرمای مطبوع آتش نمی اندیشیدم نوک پاهایم در آن سرمای زمستان یخ زده بود. آن روز نه حس و حال امروز را داشتم و نه صبر اکنون را ، در روستای ما مدرسه ای نبود آرزوی مادرم قبل از مرگ و پای بندی پدرم به آرزوهای مادرم و عشق سرشار من به آموختن باعث شد فاصله روستای خودمان تا روستای امیر آباد را هر روز پیاده طی کنم و هرگز سختی این راه پر نشیب و فراز را به نرفتن نفروشم . آن روز کنار جاده ایستاده بودم دیگر دست و پای یخ زده ام از حرکت باز مانده بود . باد سردی از روبرو می وزید و من پشت به باد عقب عقب قدم بر می داشتم چانه ام چسبیده بود و دیگر دندان هایم تیک تیک صدا نمی کرد گردنم یخ زده بود و تیر می کشید چشم هایم را بسته بودم و به سختی نفس می کشیدم .

آن گاه دیگر چیزی نفهمیدم ، خوابم برده بود یا مرده بودم چون گرمایی دلچسب بر تمام وجودم رسوخ کرده بود .

چشمانم را که گشودم او را دیدم و پالتوی گرمی که دور من پیچیده شده

اولین درس جاودانه شدن ...

آرزوی مادرم قبل از مرگ و پای بندی پدرم به آرزوهای مادرم و عشق سرشار من به آموختن باعث شد فاصله روستای خودمان تا روستای امیر آباد را هر روز پیاده طی کنم

من خودم آمده ام...

نامهٔ یک دانش آموز به یک مدرسه ساز از روستای یونسی گناباد

می دهم. قول می دهم این میراث جاویدان را به خاطر بسپارم. می خواهم مهندس ساختمان بشوم تا تند و تند مدرسه بسازم. این آرزویی نیست که حالا به فکر آن افتاده باشم. درست وقتی تو این مدرسه را در روستای ما درست کردی به این فکر افتادم، سال هاست دارم به آن فکر می کنم، من مدیون تو هستم. و تا زمانی که مدرسه بر پا باشد اسم تو در روستای ما مثل اسم یک قهرمان مقدس است.

دختران و پسران روستا هر روز که مدرسه می روند در دل برای تو دعا می کنند. امیدوارم دعاهای ما تو را عمر جاوید بدهد بعضی بودندشان برای هیچ کس جز خودشان سود ندارد. اما تویی که متعلق به همه مردمی، تو که تنها به خودت فکر نمی کنی چرا باید پیر شوی؟ چرا باید شکسته شوی؟ چرا باید گرد غم بر چهره ات ببینیم؟ ما آرزو داریم مثل آن روزی که مدرسه را افتتاح کردی بخندی، از ته دل بخندی، آن روز ما نمی توانستیم در سر در مدرسه اسم تو را بخوانیم اما حالا روزی صد بار از روی اسم تو می نویسیم... و روزی هزار بار اسم تو را در دل تکرار می کنم. ای مرد بزرگ خیر و برکت پاینده و سبز تا قیامت!

کشاورز با سوادش بهتر است من دبیرستان می روم و این ها را می فهمم. اما پدرم هنوز می گوید (سواد نان نمی شود) نمی گذارد من برای درس به شهرستان بروم.

من آمده ام کارنامه ام را به تو نشان بدهم و بروم. می خواهم خوب درس بخوانم تا فردا شرمندگی تو نباشم، من خودم نیستم. همه ی بچه های ده مثل من فکر می کنند. همه بچه های ده آرزوی بوسیدن دست تو را دارند اگر درس نداشتند حتما

من خودم آمده ام. کسی نگفته بود. خودم با پای خودم این همه راه را آمده ام تا دست های تو را ببوسم، که بهار سبز معرفت را مهمان ده کوره ی خاموش ما کرد.

حالا همه آن ها آمده بودند با دست هایی پر از گل های وحشی صحرا و سرو رویت را لبریز از گل می کردند و نمی دانم باور می کنی حتی بهار که ربطی به سواد ندارد، حتی صحرا که ربطی به سواد ندارد حالا که من سواد دارم قشنگ تر است... تو یک مدرسه ساختی اما هزار پنجره روبروی من باز کردی. بین همین که من توانسته ام با تو درد دل کنم چه قدر کار بزرگی است. من که گفتم پول های با برکت تو را پس

من خودم آمده ام. کسی نگفته بود. خودم با پای خودم این همه راه را آمده ام تا دست های تو را ببوسم، که بهار سبز معرفت را مهمان ده کوره ی خاموش ما کرد.

من آمده ام دستان تو را ببوسم، تو که سکوت کوری و دلمردگی را مبدل به صدای دلنشین (بابا آب داد) کردی. من نه کدخدای دهمان هستم و نه ملای ده... من دانش آموز سال اول دبیرستان روستای یونسی هستم.

این جا به مهمانی نیامده ام. آمده ام کارنامه ام را به تو نشان بدهم. آمده ام نمره های بیستم را به تونشان بدهم. آمده ام بگویم برادرم که حالا چوپان است اگر تو را داشت حتما حالا دکتر دامپزشک بود. خواهرم که قالی می بافد اگر تو را داشت حالا معلم بود، یا اگر هم قالیباف بود سواد درک این تابلوی قشنگ هنری را پیدا می کرد، تا حالا دلهره نخ و رنگ و التماس از دلال کلاش را نداشته باشد.

من فقط آمده ام بگویم تو درست پول هایت را قرض داده ای. من از تو صدقه نخواسته ام. تا فردایی نه چندان دور همه را به تو پس بدهم من می خواهم خدمت کنم یک چوپان هم با سوادش بهتر است یک

محصول تلاش خود اوست، در مقابلش احساس حقارت می کنم، دستش را می بوسم، او نمی فهمد هنوز دارد به مدرسه به شلوغی به هیجان مردان فردا نگاه می کند تنهایش می گذارم، شیرین تر از این خاطره ای برای هیچ آدمی رخ نمی دهد، او دارد در ملکوت سیر می کند می گوید:

همیشه سبز

نشسته روبه دیوار های بلند ی که از دسترنج تلاش او بالا رفته است و نگاهش سرشار از عاطفه و مهر است بچه ها از راه می رسند با کیف هایی که به پشت های کوچکشان بسته اند و به سمت مدرسه قدم بر می دارند مرد با مهر به آن ها نگاه می کند در نگاهشان دریاچه های موج فردا را می بیند و به آن ها لبخند می زند بچه ها به خوبی او را می شناسند دورش حلقه می زنند، دستش را می بوسند، چشم هایش از اشک لبریز می شود اما لبخند میزند، جلو می روم، می گذارم بچه ها دست های او را بوسند، آن گاه زنگ مدرسه به صدا در می آید بچه ها صف می کشند و پیرمرد از گوشه ای صبورانه آن ها را می نگرد جلو می روم، سلام پدر، حالت چطور است؟

پاسخ می دهد: خیلی خوب بهتر از همیشه، حالا دیگر حس می کنم همه پنجره ها رو به من باز است. حالا همه ی بچه ها مثل فرزند شهیدم برایم آشنا یند حالا من یک مدرسه پسر دارم، هر روز می روم سر مزار پسر و با او درد دل می کنم دیگر قصه نمی گویم، دیگر از فراق نمی گویم حالا من یک مدرسه پسر دارم، پسرهای من در مدرسه ای که با دست های خودم ساخته ام درس می خوانند هر کدام که قبول می شوند انگار یک پنجره روبه من باز می شود.

گریه می کند و می خندد روبه طرف مدرسه می چرخد حس می کنم او دیگر این جا نیست همه دار و ندارش را فروخته و این مدرسه را ساخته، مدرسه ای که به اسم پسرش و

می خواهم برم کار کنم و از پولش مدرسه ای دیگر بسازم، چون حالا من طعم چیزی را چشیده ام که خیلی سال پیش، از آن محروم بودم. پدر دست هایت همیشه سبز.

اولین مدرسه ی دخترانه ی مشهد

خانم فروغ السلطنه قاجار (نوه شجاع السلطنه پسر فتحعلی شاه) مشهور به فروغ آذرخشی را اولین مؤسس مدرسه دخترانه مشهد ذکر کرده اند، فروغ اولین دبستان خود را در سال ۱۲۹۶ هجری شمسی در شهر مشهد تأسیس نمود، با توجه به وضعیت مذهبی شهر مشهد، طبعاً، چنین اقدامی بیش از دیگر شهرستان ها با مخالفت روبرو می شد، علاوه بر این تأسیس مدرسه ی دخترانه در مشهد با موانع و مشکلات دیگری همانند کمبود بودجه، کمبود جا و مکان، عدم حمایت مسئولین و شخصیت ها و مخالفت متعصبین، استقبال نکردن والدین از مدارس دخترانه و نگرانی از سرنوشت دختران خود روبه رو بود. لذا پس از گذشت مدتی نسبتاً طولانی از تأسیس مدارس پسرانه، خانم فروغ آذرخشی به کمک و پشتیبانی ی بستگان خود در شهر مشهد که حضور فرهنگی و سیاسی داشتند و از نفوذ و قدرت برخوردار بودند، اقدام به گشایش اولین مدرسه دخترانه نمود. از جمله کسانی که فروغ آذرخشی را در این راه کمک کرد، حاج مرتضی میرزا قهرمان بود که سال ها در مشهد و دیگر شهرستان های استان فعالیت سیاسی و اجتماعی داشته و خود جزو آزادی خواهان و مشروطه طلبانی بود که علیه استبداد تلاش نموده و سال های سال نزد ادیب نیشابوری از علمای وابسته ی مشهد در مدرسه ی نواب تلمذ کرده است.

دبستان دخترانه در شهر مشهد با موانع و مخالفت هایی روبرو بوده، متعصبین وعده ای در شهر تحصیل دختران را در مدارس جدید حرام دانستند و آنان را با دشنام گویی و تهدید آزار می دادند و چندین بار از نصب تابلو و درس خانم فروغ آذرخشی جلوگیری نموده او را تهدید کردند که با یستی مدرسه را جمع کند، علی رغم موانع خانم فروغ آذرخشی با جدیت کار خود را دنبال نموده و توانست اولین گام در جهت تأسیس دبستان دخترانه در مشهد را بر دارد در بدو شروع برای جلوگیری از مخالفت از انعقاد مراسم رسمی و جشن افتتاحیه مدرسه خوداری نمود و سرانجام با پایداری خانم فروغ آذرخشی و عشق و علاقه ی وی در این زمینه مدرسه همچنان دایر ماند.

دبستان فروغ در ابتدا با سه نفر دانش آموز کلاس اول و چهار نفر دانش آموز کلاس دوم کار خود را آغاز و به تدریج کلاس های سوم و چهارم و پنجم هم دایر گردید و سرانجام فروغ توانست در سالروز تولد پیامبر اکرم (ص) جشن مفصلی را به عنوان افتتاحیه ی مدرسه ترتیب دهد، گزارش این مراسم در روزنامه ی خورشید درج گردید، با گسترش و فعالیت این دبستان به تدریج با کسری بودجه و کمبود امکانات روبه رو گشت و شرکت فرهنگیان خراسان برای تداوم کار فروغ به این دبستان اعانه و کمک هزینه پرداخت نمود. احمد قوام (قوام السلطنه) که این سال والی خراسان بود مبلغ ۲۰۰۰ ریال به این مدرسه کمک نمود و با پیشرفت کار خانم فروغ آذرخشی موفق شد از دانش آموزان امتحان کلاس پنجم را به صورت نهایی برگزار نماید و همگی دانش آموزان گواهی قبولی دریافت نمایند. شکوه صارمی در مورد فروغ می گوید: «بانو فروغ آذرخشی از بدو تأسیس تا سال ۱۳۲۸ به مدیریت و تدریس مشغول بوده و اکنون به بازنشستگی نایل آمده است و فعلاً در منزل شخصی خود در کوچه دادگستری پشت دبستان فروغ به استراحت مشغول است. در خیابان پهلوی سابق کوچه ای است به نام دادگستری که ساختمان دادگستری در آن جا قرار دارد، دبستان فروغ هم یکی از منازل عادی کوچه است. پس از تأسیس دبستان فروغ دبستان دیگری توسط فروغ به نام

صدر هاشمی در تاریخ جراید، حاج مرتضی میرزا قهرمان را مؤسس روزنامه ی خورشید (۱۳۴۲ ق) و همچنین تأسیس اولین مدرسه دخترانه ی مشهد (فروغ) را به همت ایشان می داند. اما مسئولین فرهنگی از جمله حسن ذوقی رئیس معارف خراسان (۱۳۱۳ تا ۱۳۱۶) و محمد طاهر بهادری معاون فرهنگ مشهد و از فرهنگیان قدیمی و از بستگان فروغ این مدرسه را متعلق به فروغ آذرخشی می دانند که با حمایت و نفوذ اقوام خود، با تلاش و پشتکار، اولین دبستان دخترانه را تأسیس نمود، مرتضی میرزا که از بستگانش بود او را در این راه کمک نموده است. تأسیس

گلگشت و تماشا

دختر مسلول

مادری بود و دختر و پسری
پسرک از می محبت مست
دختر از غصه ی پدر مسلول
پدرش تازه رفته بود از دست
یک شب آهسته ، با کنایه طیبیب
گفت با مادر: این نخواهد رست
ماه دیگر که از سموم خزان
برگ ها را بود به خاک نشست
صبری ای باغبان که برگ امید
خواهد از شاخه ی حیات گسست
پسر این حال را مگر دریافت
بنگر اینجا چه مایه رقت هست
صبح فردا دو دست کوچک طفل
برگ ها را به شاخ ها می بست

« محمد حسین شهریار »

آن کسی را بستا بید که اندر همه عمر
بهر آسایش مردم ، قدمی بردارد

«محمد هاشم میرزا افسر»

زمانی میاسای ز آموختن
اگر جان همی خواهی افروختن
چو خواهی که از بد نیابی گزند
بدانش گرای و بدو، شو بلند

«فردوسی»

توانگرا دل درویش خود به دست آور
که مخزن زرو گنج و درم نخواهد ماند
بر این رواق زبر جد نوشته اند به زر
که جز نکویی اهل کرم نخواهد ماند

«حافظ»

نماند حاتم طائی ولیک تا به ابد
بماند نام بلندش به نیکویی مشهور
ز کوه مال به درکن که فضله ی رزرا
چو باغبان بزند بیشتر دهد انگور

«سعدی»

«بانوان» در سال ۱۲۹۸ شمسی تأسیس شد ، فروغ سرپرستی این مدرسه را به خواهرش قهرمانی واگذار نمود.

فروغ آذرخشی در سال ۱۲۹۷ در محله ی بالا خیابان کوچه ی حاج شیخ عبدالحسین منزل شخصی به نام شهیدی را با ماهی ۳۰۰ ریال اجاره کرد و به کمک خواهرش در این راه از هر گونه تلاش و کمکی در جهت ادامه کار مدرسه دریغ ننموده و بخشی از ثروت و در آمد های خود را در این راه هزینه کردند. بعدها به پاس خدمات بانو قهرمانی مدرسه به نام او «بانوان» نام گذاری شد . شهریه ی دانش آموزان این مدرسه از طریق اعانه و بودجه ای که از سوی مسئولین مدرسه پرداخت و جمع آوری می شد و پس از شهریور ۱۳۲۰ در کوچه ی باغ سنگی با کمک و نظارت آموزش و پرورش همچنان به فعالیت آموزشی خود ادامه داد.

«دبستان عصمتیه»

دبستان عصمتیه را بعضی از افراد دومین مدرسه در شهر مشهد می دانند، این مدرسه با اقدام و همکاری مرحوم سید حسن علمی در سال ۱۳۳۵ ه. ق با مجوزی که از اداره معارف دریافت نمود دایر گشت

سید حسن علمی که در ابتدا خانه اش مرکز تعلیم و تعلم دختران بود به کمک همسرش حاجیه بی بی عصمت الشریعه اولین امتیاز مدرسه را از دولت دریافت نمود.

«دبستان ارض اقدس»

این دبستان در واقع سومین مدرسه دخترانه ای می باشد که توسط خانم ملکه ابوالملکی قاجار در سال ۱۳۳۵ ه ق تأسیس شده است.

این مدرسه از طریق پرداخت شهریه دانش آموزان و اعانه های مردمی اداره می شده است ، سخت کوشی و شهادت این عزیزان استمرار و ادامه ی فعالیت مدارس دخترانه را تثبیت کرد و امروز شاهدیم که حضور دختران در دانشگاه ها حضور پسران را تحت تأثیر قرار داده و از آنان پیشی گرفته اند با توجه به این که « مادران اولین معلمین فرزندان خود از دختر و پسر می باشند» کسب تحصیل و سواد برای شان ضرورتی اجتناب ناپذیر دارد و به همین دلیل نیز مسئولیت آنان در گسترش فضاهای آموزشی سنگین تر است و این بدان معنی است که:

**زنان ما باید برای رفع نیازهای آموزشی
ضمن رسالت خود علم آن را بر دوش کشند،
باشد که فردای تاریخ قضاوت صادقانه ای از
حضور آنان در پیشبرد این هدف مقدس داشته
باشد.**

منابع:

- دست های سبز، یادنامه خیرین مدرسه ساز خراسان رضوی مبتنی بر ۱- مشاهیر زنان ایرانی و پارسی گوی از آغاز تا مشروطه
- ۲- مشاهیر آذربایجان صمد سرداری نیا
- ۳- تاریخچه آموزش و پرورش نوین مشهد و اداره کل خراسان

کلام آخر

ظرف تحقق علم و دانش و ارتقاء آن در هر جامعه ای مدرسه است . ساخت و باز گشایی هر مدرسه به منزله پیدایش افق تازه ای است که در پرتو انوار آن زمینه ی رشد و شکوفایی فرزندان کشور مهیا می گردد .

کرده و برای دانش آموزان تکلیف منزل مشخص می کند و بر گه سؤال برای تک تک دانش آموزان ارسال می نماید و ... از طرف دیگر بنا به شهادت تاریخ و تجربیات سال های قبل و جایگاه ۴۰ درصدی نخبگان ایرانی در معتبر ترین دانشگاه های دنیا گواه بر اینست که اگر اسباب تحصیل علم برای ایرانیان فراهم باشد گوی سبقت را از همگان خواهند ربود .

در سال های اخیر با تلاش شبانه روزی سازندگان مدارس و با حمایت و پشتیبانی مسئولین و سازمان های ذیربط ، کمبود فیزیکی کلاس و مدرسه تا حدودی مهار و کنترل شده است ، لذا وقت آن رسیده است تا به کیفیت مدارس پرداخته شود و مدارس ، متناسب با نیازهای جدید آموزش و پرورش با استفاده از آخرین دستاوردهای علمی و فنی و تکنولوژی ساخته و تجهیز شوند ،

خوشبختانه فصل شکوفایی در سازمان نوسازی مدارس فرا رسیده است و جوانه های نوآوری و ابتکار در مدارس جدید سراسر میهن اسلامی خود نمایی می کند . طراحان و سازندگان مدارس در تلاشند ، با روانشناسی کودک و نوجوان آشنا گشته و کلاس های درس را متناسب با نیازهای عاطفی ، روانی و جسمی دانش آموزان ساخته و پرداخته نمایند . آنان در صددند برای نسل جوان مدرسه ای جذاب ، زیبا و دوست داشتنی بسازند تا آنان با اشتیاق و رغبت کامل پا در حریم مقدس تعلیم و تربیت نهند و با نشاط و شادابی وافر به فراگیری علم و دین بپردازند .

علیزاده - معاون مشارکتهای مردمی
اداره کل نوسازی مدارس خراسان رضوی
و مدیر عامل مجمع خیرین مدرسه ساز استان

در مقوله ی آموزش و پرورش مهم ترین ابزار مورد نیاز، فضای آموزشی و تجهیزات ضروری است . به عبارت دیگر باید گفت : ظرف تحقق علم و دانش و ارتقاء آن در هر جامعه ای - مدرسه - است ، ساخت و بازگشایی هر مدرسه به منزله پیدایش افق تازه ای است که در پرتو انوار آن زمینه ی رشد و شکوفایی فرزندان کشور مهیا می گردد .

پس ساختمان مدرسه و کلاس درس ضرورتی اجتناب ناپذیر است که اگر از گردونه ی آموزش و پرورش حذف گردد یا دچار کم توجهی شود؛ شروع تربیت محال و عملاً کسب دانش و باسواد شدن مردم امکان پذیر نخواهد بود. از طرف دیگر یافته های پژوهشی حکایت از این دارد که بین بی سواد و ناآگاهی با بزهکاری رابطه مستقیم وجود دارد و عمدتاً جوامع بی سواد و کم سواد به لحاظ اجتماعی ، سیاسی ، اقتصادی و فرهنگی آسیب پذیر بوده و سرنوشتشان کاملاً مشخص و معین است ،

همان گونه که اشاره شد - فضای آموزشی مناسب - از اولین نیازهای آموزش و پرورش محسوب می گردد که در این رابطه ما در استان پهناور خراسان رضوی سخت در مضیقه و تنگنا هستیم و این در حالی است که امروزه در کشورهای پیشرفته دنیا ، مدارس دچار تحولات شگرفی شده اند و آموزش و پرورش پایه ریزی شده بر اساس فن آوری رایانه ای در مدارس جای گرفته است ، حتی تکالیف مدرسه از طریق اتاق های گفتگو (اینترنت) مورد بحث و تبادل نظر قرار می گیرد ، معلم از پشت میز خود تدریس

